

afri

•ČASOPIS ČECHŮ A SLOVÁKŮ V JIŽNÍ AFRICE
•MAGAZINE FOR CZECHS AND SLOVAKS IN S.A.
•TYDSKRIF VIR TJEDEEN SLOWAKE IN S.A.

1987

č. 40

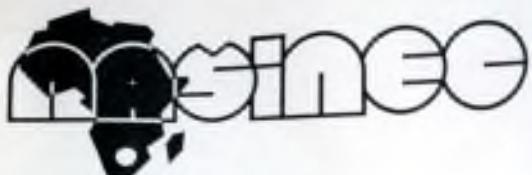
Únor

Ročník IV.

VĚZE STARÉHO MĚSTA ZE STAROMĚSTSKÉ
MОСТЕЦКЕ ВЕЗЕ

V popředí jezuitský chrám sv. Salvátora, věže a střechy Klementina,
v pozadí větrov sv. Mikuláš, sv. Jakub, částečně zakrytý chrám Týnský,
věž Staroměstské radnice a v pozadí Pražská brána.

• ČASOPIS ČECHŮ A SLOVÁKŮ V JIŽNÍ AFRICE
 • MAGAZINE FOR CZECHS AND SLOVAKS IN S.A.
 • TYDSKRIF VIR TJEGGE EN SLOWAKE IN S.A.

Odpovědný redaktor: Jiří Troják

Grafická úprava: Josef Prchal

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Podepsané články
 nemusí vždy vyjadřovat názor redakce

P.O. BOX 27713
 0132 SUNNYSIDE R.S.A.

• 012 34 34 449

Bank. spoj. NEDBANK, Sunnyside, kont. 1656-267055

- ELTEZA -
 Design, Consulting,
 Contracting

011-515450

ZNAČKY • PÍSMO • PLAKÁTY
 ILUSTRACE • KARIKATURY
 INSERÁTY • PROSPEKTY
 GRAFICKÉ NÁVRHY VŠEHO
 DRUHU

**NAMIB
 BAKKERY**

**CHLÉB JAKO DOMA
 PEČIVO JAKO OD MAMÍNKY...**

BEN VILJOEN str - PRETORIA Nord

Tel: 55 37 11

JACOB str - GEZINA

Tel: 70 96 25

Sracene' zdroj!
Alekupra se DzL

Začal nám zas jeden zbrusu nový rok a jak už to obvykle bývá, pan prez. P.W. Botha se v jeho předvečer nechal slyšet. A taky vidět. Mile se na nás z obrazovky usmál a začal nám povídат věci, které všichni dávno známe, že totiž je jeho vláda neodvolatelně odhodláná k dialogu stran rozšíření demokratických institucí v Jižní Africe evoluční cestou. To se ještě sem tam usmál. Ale pak začal hromovat směrem k Americe, že je na nás zlá a zavádí různá opatření k tomu, aby vláda odstranila apartheid, když ta to zrovna právě dělá. A že jsme toho už udělali dost a pořád je to málo a hlavně pozdě. Zrovna tohle říkal v jazyce afrikaans, víte, on to vždycky střídá - chvíli anglicky a hned zase v tom druhém jazyce, on je fluentní v obou, zatímco já ne, a tak mě občas zblbne. Venkoncem, já k tomu moc nepotřebuju, vzláště teď v těch hrozných vedrech, a když si mi na obrazovku navíc sedne světlem přivolaná můra, to rázem ztratím souvislost. Což se přesně stalo a když ten příšernej hmyz odlétl, už bylo takřka po projevu. Stačil jsem ještě zasledovat oznámení pana prezidenta, že se letos bude volit do bílé poslanecké sněmovny tříkomorového parlamentu. Ale kdy, to neřekl, čímž napnul národ. Pak zhasnul. Televizor. Vlastně se zatměl, ale nějak na dluho. Čekal jsem, že až se obrazovka zase rozsvítí, že uvidím pana Weila, nabízejícího psí suchary pod cenu nebo tu milou dámou, co pere prádlo pro celej rugbyovéj mančaft a nedá na Surf dopustit. Pak mě ale trklo, že by to byla nehoráznost dávat hned po panu prezidentovi reklamy, jenomže jsem to vyloučit nemohl, protože pan ředitel naší televize, pan Eksteen, je schopen všeho. Prezident - neprezident, kšept je kšept a inzerent musí prodávat, jinak tu ekonomii těžko zdvihнем. S těma reklamama je to pěkná otrava, to vám tedy řeknu! Jako by se s nimi poslední dobou roztrhl pyteln. Tak třeba v pátek večer. To je obvykle Magnum P.I. - dobrá podívaná. A byla ještě lepší, tak před dvěma lety, kdy jsme každou epizodu viděli v celku. Teď z té necelé hodiny máme takovou mozaiku, že je to k nevíře. Díky reklamám. Napočítal jsem jich minule šestnáct, což obnáší dobrou čtvrt hodiny, a přitom celý pořad trvá stejně jako dřív, bez reklam. Jak to ti kluci šikovní dělají, to je učiněnej zázrak. Ještě se jim nepodařilo ztratit pointu. Holt máme odborníky na správném místě. V sobotu jakbysmet a když to půjde takhle dál, budeme v budoucnosti koukat na reklamy a sem tam nějaké kriket nebo zprávy o počasí. Kdybychom to měli alespoň zadarmo, jako třeba v Americe, ale pan Eksteen na nás chce roční licenci o třista procent vyšší než když televize začala, tak to není fair. Ale promiňte, já jsem se tu rozjel o reklamách a mám psát o událostech v novém roce 1987. To asi ta můra...

Tak abych začal nějak optimističtěj: Inflace nám dosáhla za poslední měsíc 20,7% a to můžeme být vlastně spokojeni, protože stejně fi gury byla loni v lednu. Můžeme prý také očekávat velké zvýšení cen v prů-

běhu roku; cukr bude první a zaplatíme za něj víc o 15%, auta - to ještě výrobci nevědí jestli 17 nebo 20%, však oni se jistě rozhodnou správně a brzy. V tabákovém kouři se nám také nějaké to procento ztratí a pivko, nápoj to bohulibý, dostane jistě také vbrzku trpčí příchuť. Všechno půjde směrem k nebeským výšinám a je vůbec zázrak, že koňský Jackpot stojí stále ten paděstník, jako před léty. Když už jsem zavadil o ten vznešený královský sport, víte, že takřka od půlky prosince byla všechna koňská závodíště v Transvaalu a v Kapském Městě, vlastně všude, kromě Natalu, potažená černým suknem? Koně nám chudáci onemocněli nějakou chřipajzou, co sem zatáhla jistá americká plnokrevná mrcha, kterou koupil k chovným potřebám nějaký jihoafrický chudas. 1500 koníků museli narychlo očkovat dovezenou vakcínou z Ameriky via Frankfurt, páč pořád ještě nesmíme lítat do té bašty svobody. Zato od nás se líta do USA takřka denně. Myslím tím ty různé americké firmy, které stahují své filiálky z JAR a všechny jsou vlastně very sorry, to víte, časy jsou špatné a obchod v Africe je dnes málo rentabilní... Už je jich prý 65. Já vím akorát o General Motors, IBM, Exxonu, Kodaku, Coca-Cole, jistých firmách Fluor Corp., Honeywell, Shell a Dun and Bradstreet, což je podniků jenom devět, takže zbytek budou asi nějací bezvýznamní prláčci. Jo, pardon, zapomněl jsem ještě na kosmetický gigant Revlon, který se rovněž rozhodl k odplutí, čímž jihoafrické dámy přijdou o plácátku na ksicht této slovutné značky. Vyrábět se sice bude dál, jenže takový noční krém pod novým názvem Bapsfontein, nebude to to ono. Prodávají totiž tihle odešlící své kvelby a skladu levně; škoda, že jsem nezašetřil v mládí, mohl jsem teď začít vařit mastičky proti vrás-kům. Už i název pro jednu bych měl - Pik. Určitě by šla na odbyt. Podle ankety o nejpopulárnější osobnost minulého roku, figuroval náš ministr zahraničí na jednom z předních míst. Mne se sice nikdo na můj názor neptal, ale nic se nestalo, protože se mi taky moc líbí. Je to fešák, i když nejsem na mužský, mluví vždycky spatra a má to hlavu i patu, což se nedá říct o mnohých speakrech se štosem papíru pod paží. Zkrátka - pašák. Jen to příjmení by si měl změnit, okamžitě by to zlepšilo orientaci v našich potentátech jinde ve světě. Ještě že ten třetí Botha, Stoffel, nikam do zahraničí moc nejezdí. Určitě by tam měli dojem, že to buďto jsou brá-chové, což by jim na kreditu nepřidal, nebo že tu v Africe nemáme jiný státníci než Bothy. Ne, Pik je klasa a na něj nedám dopustit. Jak třeba vysvětloval národu, že odmítl víza nějakém americkém zákonodárcům, kteří se do Jižní Afriky chtěli přijet v lednu podívat, jak vlastně ty sankce, o něž se stejně pánev přičinili, u nás fajchčej... Sjel je tak, že by od nich pes kůrku nevzal.

Taky jsme tu zkraje roku slavili legrační narozeniny. Slavili vlastně pouze některí; Africkému národnímu kongresu /ANC/ bylo 8. ledna

75 let. Jásal příkladně holandský výrostek Klaas de Jonge, který z okna svého dobrovolného vězení, máchal provokativně zaťatou pěstíčkou na kolemjdoucí pretorijské občany. I okna si důstojně pomaloval a polepil, aby všichni viděli, že nezapomněl na své zá-kazníky, pro které pašoval do JAR zbraně a výbušniny. Vězení to venkoncem v pravém slova smyslu má fešácké: má tam rádio, magnetofon, snad i televizi a kočičku. Vidíte ho na vedlejším obrázku. Asi se to moc nevyvede, je to vybráno z místních novin, ale o nic moc nepřijdete.

Slavil též jihoafrický tisk, viz příští stránka. A to zcela zvlášť

NELSON MANDELA

75 YEARS OF THE ANC

8 JANUARY 1912 — 8 JANUARY 1987

OLIVER TAMBO

The Bureau for Information and the SABC have recently bombarded the people of South Africa with distortions about the ANC.

On the occasion of the ANC's 75th Anniversary we demand of the government:

LET THE ANC SPEAK FOR ITSELF

"The African National Congress was formed in 1912 to defend the rights of the African people which had been seriously curtailed by the South Africa Act... For 37 years until 1949 — it adhered strictly to a constitutional struggle. It put forward demands and resolutions; it sent delegations to the government in the belief that African grievances could be settled through peaceful discussion and that Africans could advance gradually to full political rights. But White governments remained unmoved..." — **NELSON MANDELA ON TRIAL — APRIL 1964**.

"Who will deny that 30 years of my life have been spent knocking in vain, patiently, moderately and modestly at a closed and barred door? What have been the fruits of moderation? The past 30 years have seen the greatest number of laws restricting our rights and progress, until today we have reached a stage where we have almost no rights at all." — **ANC PRESIDENT CHIEF ALBERT LUTHULI — 1950**.

IN 1960 THE ANC WAS BANNED

TODAY — 27 YEARS AFTER ITS BANNING:

- The ANC continues to be supported by many South Africans, both black and white.
- The ANC is internationally recognised and has offices in over 39 countries around the world.
- The ANC is a signatory to the Geneva Convention Protocol on Prisoners of War.

These and many other factors clearly show that there can be no solution to this country's problems without the participation of the ANC.

We, the undersigned organisations, therefore say:

UNBAN THE ANC

Issued by:

United Democratic Front (UDF)

National Education Crisis Committee (NECC)

South African Council of Churches (SACC)

Supported by:
 Congress of South African Trade Unions (COSATU)
 Black Sash
 National Soccer League (NSL)
 Health Workers Association (HWA)
 CIO
 Release Mandela Committee (RMC)
 South African National Students Council (SANSO)
 Transvaal and Natal Wing of Congress (TNC and NNC)
 South African Building Union (SABU)
 Transvaal Anti PC Committee
 Federal of Transvaal Women (FEDTAW)
 Democratic Party (DP)
 National Medical and Dental Association (NAMDA)
 National Taverners Association of South Africa
 Southern Transvaal African Chamber of Commerce and Industry (SOUTACOC) — an affiliate of KAFCC

C/o Khatra House
 42 De Villiers Street
 JOHANNESBURG

ním a osobitým způsobem: otištěním inzerátu požadujícím odvolání zákazu oné humánní organizace,snad jako dárek k narozeninám. Inzerát objednaly tři složky zvučných jmen: UDF /United Democratic Front/, NECC /National Education Committee/ a samozřejmě SACC /South African Council of Churches/,na co ti posledně jmenovaní nemají peníze? A hlavně od koho?! Inzerce nebyla nijak levná,přišlo to na 150.000 randů. Za to mohla být fůra jídla a taky něco teplého na krk pro nezaměstnané chudáky na zimu. Pamflet otiskly samosebou všechny černošské tiskoviny,též New Nation, a některé anglické deníky,vyjma Citizen. Z novin afričánských - ani jedny.

Požadavek se mi to zdá přímo nehorázný,protože se ANC nezřekla po užívání násilí,jakožto prostředku k dosažení svých politických cílů,naopak,jeho hlava,pan Oliver Tambo,se v rozhovoru s panem Georgem Schultzem,vyjádřil nedávno úplně otevřeně. Až šel i proti jihoafrickým Američanům mráz po zádech. A zase se mi líbil náš Pík, který k oné slavné schůzce Tambo - Schultz,pronese něco v tom smyslu,že by Jižní Afrika stálo moc peněz na kontrapropagandu a nebylo by to tak efektivní, jako to,co pronesl v USA soudruh Tambo. Co slovo,to perla,uznáte.. Myslím: od Píka!

Toho si též zavolala vyšetřovací komise havarie sovětského letadla, v němž zahynul možambický prezident Samora Machel, a to na lavici svědků. Komise to byla nijak obyčejná, předsedal jí soudí Margo a dalšími členy byli:Frank Borman,býv.americký astronaut,jistý G.Wilkinson, penzionovaný inspektor britského min.dopravy,Sir Edward Everleight,bývalý nejvyšší soudí anglického apelačního soudu a místní pan P.van Hoven, bývalý předseda jihoafrických leteckých společností. Na co se ptali Píka není známo,zato stránky novin byly plné detailní konverzace posádky s letištění věží na maputském letišti během posledních dvaceti minut před katastrofou. Ljotící poslouchali prý nějakou muzičku,místo aby se stárali kam a zda správně letí,snad neměli při sobě ani žádný letový plán, pilot neměl zdání,kolik vůbec veze pasažérů a během vyšetřování vyšlo najevo,že letoun neměl dostatečnou zásobu paliva,aby v případě potřeby doletěl na alternativní letiště v Beře. Sovětské i možambické autority byly k vyšetřování samozřejmě přizvány,leč nedostavily se. Naopak,ještě před samotným započetím sezení této komise,vyjádřil se sovětský zplnomocněnec,že SSSR odmítá uznat jakékoliv výsledky,jež by vyšetření přineslo. Konec.Tečka.Amen. Svérázný přístup,vstupku! Definitivní tečku za celým případem však budeme moci udělat až za dva měsíce,kdy skončí vyšetřování.

Též nám v Pretorií zasedal sněm katolických biskupů,jemuž poslal sám Sv.Otec Jan Pavel II zvláštní poselství prostřednictví Radio Vatikán /24.ledna/. V poselství se praví,aby biskupové pracovali s trpělivostí a houževnatostí na mírovém řešení sporů zaviněných apartheidem. A dodal,že církev,jako preventivní opatření,zakazuje,aby se kněžstvo aktivně zúčastňovalo politiky. Aby se to nepletlo,kdyby třeba byly potrucky v éteru nebo by byl někdo nahluchlý,pojistil to Svatý Otec tím, že poslal na konferenci svého apoštolského delegáta,arcibiskupa Josefa Meese, který stejně poselství předal účastníkům konference osobně. Asi se to odstupujícího prezidenta,arcibiskupa Denise Hurleyho,muselo nějak dotknout,protože již druhý den se ptal papeže,aby mu předložil nějaký dokument o církevní angažovanosti v politice... Inu,komu není shůry dáno...

Jinak tu máme úděsná vedra s periodickými bouřkami až uragány, voda se nám vcelku líší,jenže ne tolik najednou. Přerušuje to kriketové testy s Austrálií,z nichž jsem už za poslední týdny trochu alergický. Připadá mi to nějak gorodky a to uznáte...

Holandé nám též dívají vale. Mezinárodní firma SHV sídlící v Holandsku, která vlastní 40% akcií Makra v Jižní Africe, odchází s okamžitou platností ze země,přinucena tlakem teroristů. De Jonge však zůstává.

Mezitím nám pan prezident P.W.Botha otevřel s obvyklou pompoou zasedání parlamentu; létala letadla, střílely kanóny, ulice Kapského Města se pokryly koňským trusem projíždějícího slavného jízdního regimentu, paní prezidentová byla...no, jako kulička. Jedním slovem - nádhera. A taky jsme se konečně dozvěděli, kdy se budeme volbit. Za pár! Už šestého máje, ale o tom vám poví víc zachmuřený Jindřich na jiném místě.

Tak to by asi byly všechny poslední drby a postřehy z naší slunné krajiny.

Jiří Troják

Clive Weil - známý televizní komik roku.

VLADIMÍR RENČÍN

„Tak jeme vás přátelé. Rambouesk. A my pořád, kdo že nám to létá plundruje lisy!“

In memoriam

JAROSLAV SEIFERT

*K prvnímu výročí smrti našeho největšího básníka
moderní doby*

PÍSEŇ NOVOROČNÍ

Když měsíc už se přesune
přes půlnoc novoroční,
nekouej, chlapče, po luně
a nový život počni.

Tohle si vždycky říkávám
v té noci čarodějně.
Když začne rok, ach, jaký klam,
všechno je opět stejné.

A jak jsem žil, tak žiji dál
a předsevzetí zchladne.
Z toho, co jsem si předsevzal,
nic už mne nenačadne.

Oslíka jsem měl vždycky rád,
byl pokorný a chudý.
Ježíškovi šel zadýchat
prokřehlé jeho údy.

Tak hodný chtěl jsem taky být,
jak tohle zvíře boží,
jež vodu pije a zná žít
jen z bodláčí a hloží.

Tak jsem letos Kristu dých
na jeho zkřehlé dlaně.
Ježíšek smutně hlavu zdvih
a děl mi zadumaně:

J.S.

Kdepak jsi hochu zase byl,
jak je tvá vůle vratká!
A já se s hanbou odplížil
od jeslí Jezulátka.

Jaroslav Seifert

+ 10. I. 1986.

3 HRADU a PODHRADÍ

PRAHA - V úterý 6. ledna v sedm hodin ráno došlo k výbuchu plynu v suterénu budovy Státní plánovací komise na Nábřeží kpt. Jaroše. Dvě osoby byly usmrcteny, dalších šest utrpělo vážné zranění.

BEROUN - Před místním soudem došlo ku dvěma procesům s mladými lidmi, kteří se provinili propagací nacismu, vandalstvím a výtržnictvím. V jednom šlo o dva sedmnáctileté chlapce, kteří v předevečer 1. května t.r. ničili v Osově prvomájovou výzdobu. Jeden z nich měl opasek s velkým hákovým křížem. Druhý případ byl vážnější: dva mladíci /20 l. a 24 let/ vytrhali v Loděnicích před Husovým pomníkem květinovou výzdobu a na jejím místě pak vytvořili z pivních lahví velký hákový kříž. Byli odsouzeni na dva a jeden rok vězení nepodmínečně. Jeden z pachatelů byl členem "Brigády socialistické práce" a členem Socialistického svazu mládeže. Je pozoruhodné, že velké české deníky o procesech nereferovaly. Pouze bratislavská Pravda se zmínila.

PRAHA - 25 tisíc litrů topného oleje a nafty vyteklo z podzemního zásobníku podniku POLYGRAFIA v Praze-zličíně do skladové haly a odtud do širokého okolí. K záchranným pracím byli povoláni i vojáci pražské posádky.

ČSSR - V průběhu ledna zavládla v celé republice nešmoukovavá zima. Z mnoha míst byly hlášeny rekordní mrazy 39 stupňů Celsia pod nulou, sněhové závěje, nezřídká pětimetrová, zamrzlé řeky s krami a ledovými bariérami, vichřice o rychlosti větru 130 km/hod., strhané dráty el. vedení, nedostatek plynu, pitné vody a elektřiny, základních potravin v Praze, Bratislavě, Trnavě, Košicích, Chebu a v dalších městech, zcela ochromená železniční, silniční i letecká doprava - na příklad: 14. ledna přiznal čs. rozhlas 276 zamrzlých vlakových souprav. Po přechodném zmírnění mrazů hrozily povodně téměř na všechny řekách; řeka Svitava zaplavila tři obce, povodeně byla hlášena z Poděbrad a na Dyji, také v povodí Váhu museli lidé opustit své domovy, aby se zachránili před rozrušeným živlem. Mnoho menších obcí na Slovensku, ale také Nový Život, Gabčíkovo a dokonce i Trnava, bylo po několik dnů odříznuto od světa. Na přelomu roku zůstala jilemnická nemocnice 33 hodin bez elektřiny. Náhradní zdroj energie nebyl k dispozici. V té době tam přišlo na svět 14 dětí a v inkubátorech udržovaly sestry teplotu svíčkami. V Praze vykolejilo vlnou neodklizeného sněhu jen 12. ledna deset tramvají. Tentýž den bylo území Západoslovenského kraje a Bratislavského kraje pro kalamitní situaci úplně bez veřejné dopravy. Celkem 300 obcí v okresech Třebíšov, Michalovce a Košice bylo nepřístupných. V Praze lidé už v dopoledních hodinách marně sháněli chléb. V následujících dnech bylo zrušeno vyučování v základních školách v Bratislavě. Přibylo smrtelných úrazů na horách. V Chomutově, při odpoštění dřínovské přehradu na řece Chomutovce, smetla nárazová vlna čtyři školáky. Přes tu tragédii vyzvalo min. školství žáky a studenty, aby také oni přispěli k odstraňování škod, způsobených nečekaným úderem zimy. Zcela přitom opomnělo hlášení meteorologů, kteří studenou vlnu oznamovali týden předem. Sněží a ulice Prahy a Bratislavě jsou plné lyžařů. Zasedají vládní komise, ale sníh padá dál. A ke starému vtipu, který za největší nepřátele socialismu vyhlašuje jaro, léto, podzim a zimu, přibyl nový: Leden bílý - partaj šílí.

-ifa- České Slovo

BRATISLAVA - Protichřipková komise slovenského Min. zdravotnictví konstatovala, že v posledním týdnu roku 1986 zachvátila chřipková epidemie celé území Slovenska, chřipkou onemocnělo více než sto tisíc lidí - převážně ve věku do 35 let.

PRAHA - Ve dvou prodejnách Supraphonu se začaly prodávat první české nahra-

né videokazety. Ceny pěti dosud vydaných titulů - pohádky Maxipes Fík, Mach a Šebestová, Pan Tau, filmy Jak vytrhnout velrybě stoličku, Jak dostat tatínka do polepšovny a Pražský komorní balet P. Šmoka, se pohybovaly v rozmezí 390 až 690 korun.

PRAHA - V průběhu vánočních svátků museli požárníci hl. města zasahovat celkem 11krát. Nejvážnější následky měl požár v nemocnici Na Bulovce, kde dva lidé utrpěli vážné popáleniny.

ČSSR - Československo se nedávno připojilo k výzvě schvalujiící kampaň spojených národů proti používání drog. Boj proti omamným drogám je jeden z prvořadých problémů v SSSR a ve východní Evropě. Do nedávna problém "neexistoval", a komunističtí vůdcové hlasali, že požívání drog je úkazem dekadentního kapitalismu. V rozhovoru se sovětskou Pravdou, ministr vnitra Alexandr Vlasov připustil, že 46 tisíc sovětských občanů bylo shledáno jako nevyléčitelní poživači drog. Koknar a Anaši jsou nejvíce užívané drogy v SSSR. Jsou podobné opiu z makovic a marijuaně z kanabisu. Dopoulos zatajuje problém s drogami Bulharsko, Rumunsko a Vých. Německo. V Československu jsou drogy lehce k dostání: devadesát druhů sedativ a prášků proti bolestem jsou každému dosažitelné. Poživatelé míchají drogy s vodou a požívají drogy ve formě koktejlu, kterému říkají perník.

V PRAZE se šíří pověsti o vážných změnách ve vedení strany a vlády, na které prý tlaci Moskva. I když jim západní tisk upírá konkrétní jádro, považuje to za známku nervozity, která dostoupila takového stupně, že RP muselo poprít pověsti, že sovětský deník "PRAVDA" byl v Praze zabaven.

v ČSSR byly provedeny testy 2000 členů rizikových skupin, pouze u 4 byla zjištěna choroba AIDS, dva případy byly seropozitivní.

ČSSR je nejméně zadluženým státem východního bloku, dluží pouze 2,6 miliard dolarů. V nejbližší době však zadlužení vzroste o 8,4%, aby se na Západě nakoupily stroje, potřebné k modernisaci čs. průmyslu.

LONI se urodilo v Československu nadbytek jablek. Národní podnik "Zelenina" stanovil jednotnou cenu za česané ovoce ve výši 1,70 Kčs/kg bez ohledu na odrůdu a jakostní třídu. Padanky zůstaly za korunu... Každý ovocnář si řekl: proč se mám namáhat s česáním a tříděním jablek, když se mi to nevyplatí /a nikdo o to ani nemá zájem/? A tak se z výborných konzumních jablek obratem ruky staly padanky.

ZÁKON ČSSR č. 86/1977 Sb praví: Získat věci, které státu připadnou po emigrantech, případně jako dědictví, nemohou poslanci a pracovníci národního výboru, příslušníci SNB, pracovníci soudů, státního notářství a prokuratury, jakož i jiných státních orgánů, které mají spolupracovat při zabezpečování a dočasné správě majetku nabýtého státem. Platí tento § 11 také pro členy vlády a partajní papaláše? Zdá se, že ne, jinak by si každý z nich tolik nenahrábal...

O VÁNOČÍCH se lidé marně sháněli po chladničkách, mrazničkách, některých druzích automatických praček, barevných televizorech, šicích strojích Veritas a jízdních sportovních kolech. Nebyly ze Západu dovezeny. Zato ze Sov. svazu přišly digitální hry.

RP PŘINESLO zprávu z Dublín, že virus nemoci AIDS pochází z tajných laboratoří Pentagonu. Americký velvyslanec v Praze Julian Niemczyk protestoval dopisem. Redakce "světového" formátu se neomluvila, vymluvila se pouze, že je známo, že se ve vojenských laboratořích USA bádá na bakteriologických zbraních a dublinská zpráva by tedy mohla být pravděpodobná. Vskutku: světový formát!

MEZINÁRODNÍ výbor pro podporu Charty 77 v Československu se sídlem v Paříži, udělil letošní cenu k uctění památky Jana Palacha dr. Milana Šimečkovi, žijícímu v Bratislavě, za jeho literární dílo, zejména jeho knihu pronikavé politické analýzy "Obnovení pořádku", která vyšla v zahraničí v řadě jazyků. Pro svou činnost byl Šimečka vězněn a nyní pracuje jako dělník.

V ČSSR PLATÍ od 1.7.86 nové nařízení, které upravuje dovoz náboženských publikací a které dostaly všechny organizace, podléhající správě Min.kultury, odbor církevních záležitostí. Je povoleno přijímat jen ty knihy z ciziny, které jsou výslově povoleny. Vyžadují se údaje o plném jménu autora, originální titul a jeho překlad, jméno nakladatele, jakož i rok vydání a výška nákladu. Vskutku náboženská svoboda. Není to prý "omezení dovozu teologické literatury do ČSSR", nýbrž chce se tím pouze zabránit "zneužívání náboženské svobody a pokusům narušit základní pravidla náboženské tolerance" v reálném socialismu. Zajímalo by nás, jak se označí autoři a titul bible. A náklad?

KARDINÁL TOMÁŠEK žádá čs. úřady o povolení ke stavbě nových kostelů, protože dosavadní nestáčí rostoucímu zájmu občanů o katolické náboženství. Peníze na nové chrámy obětuje věřící sami, ujistil pražský primas.

VÁCLAV NECKÁŘ měl nedávno v Lucerně svůj pětitisící koncert.

V TELEVIZNÍM seriálu o životě Klementa Gottwalda ztělesňuje vůdce českých bolševiků Jiří Štěpnička, syn herečky Jiřiny Štěpničkové, kterou Gottwaldova justice vsadila na několik let do vězení pro pokus o útěk za hranice. Má to tak někdo žaludek...

VE VĚKU 65 let zemřel populární zpěvák Rudolf Cortéz, člen souboru Karla Vlacha a Huděbního divadla v Karlíně.

VE VĚKU 84 let zemřel známý skladatel polek a valčíků, Josef Poncar.

ALEXANDR DUBČEK, "hrdina Pražského jara", se dožil pětašedesátky. Nyní žije jako důchodce.

000000000000000000000000

O NAŠINCÍCH VE SVOBODNÉM SVĚTĚ

DVA UPRCHLÍCI, Igor Orlík a Štefan Mikušinec, přepadli pobočku salcburské spořitelny a uloupili 400.000 šilinků. Byli samozřejmě chyceni a dostali oba po pěti letech vězení. Pěkná reklama, že?

Z VÝPRAVY do Bavorska zmizelo při okružní jízdě Mnichovem 7 čs. občanů.

Z PŘEDVÁNOČNÍHO nákupu, za nímž se vypravili sovětskou lodí po Dunaji se nevrátilo do Husáková ráje hned 12 čs. turistů. Opustili lod v Pašově.

ZAMĚSTNANEC Barrandovských ateliérů Jan Helge zběhl ze své turistické cesty na Kubu na kanadském letišti Mirabel u Montrealu, kde letadlo ČSA přistálo k natankování. Je jedním z cca 350 turistů na Kubu, kteří požádali na Novém světě o svobodu, bud při mezipřistání v Mirabel nebo na Novém Foundlandu v Ganderu.

UPRCHLÍK se v NSR nestane německým občanem, pokud se nezhlaví čs. občanství. To znamená: jít na konzulát, tam se hezky soudruhu konzulovi vyzpovídat, zaplatit 10 až 15 tisíc DM. V NSR neexistuje možnost, kterou mají uprchlíci ve Švýcarsku; totiž tvrdit, že kontakty s čs. zastupitelstvím jsou s jeho politickým smýšlením neslučitelné. A přece existují takoví, kteří docela vážně prohlašují, že Švýcarsko

je policejní stát, a že se v tom směru neliší od státu, z něhož prchli.

ROČNÍ PŘÍJEM čs. uprchlíků v NSR přesahuje o 20 % průměrný výdělek německého občana; 3,5% uprchlíků je nezaměstnaných, jako dělníci pracuje pouze 1,8% býv. čs. občanů; akademiků či odborně školených sil je téměř dvojnásobek západoněmeckého průměru. Z těchto čísel Ota Filip vyvzouje, že do NSR neutekl průměr Čechů a Slováků, nýbrž značná část duchovní elity.

ČESKOSLOVENSKÁ tenistka Hana Mandlíková se rozhodla, stát se australskou státní občankou, což - podle vlastního vyjádření - nepokládá za zběhnutí, ale za přirozený důsledek toho, že si vzala australského státního občana. Ten se, jak známo, jmenuje Jan Sedlák, je českého původu, a jak se sám australským občanem stal, zůstává nezpomněno a dá se pochopit proč. "Upravil" si prý poměr. Podle toho, co Hana Mandlíková dále uvedla, zdá se, že se hodlá usídlit v Sydney. Zde bude napříště, například v soutěži Poháru federace, hájit barvy Austrálie, nad tím, prý, ještě neuvažovala. Neví ani, zda bude mít dvojí státní občanství, doufá však, že bude moci i nadále navštěvovat svou rodinu v Československu.

NA BOSTONSKÉ univerzitě byl zřízen ústav pro studium desinformace. V čele je Ladislav Bittman, někdejší šéf desinformačního oddělení Stb v Praze. Nyní se jmenuje Laurence Martin a je odjakživa přesvědčený demokrat. Bostonským z plna srdce k výběru blahopřejeme!

ZDENĚK MLYNÁŘ poskytl rakouskému rozhlasu interview, v němž tvrdil, že sovětské vedení asi poznalo, že k prosazení reforem, o něž usiluje, je zapotřebí získat zájem kriticky myslících lidí. Proto prý Gorbačov, který byl kdysi Mlynářovým spolužákem na sovětských kádrových školách, dovolil nositeli Nobelovy ceny, Andreji Sacharovi, vrátit se z vyhnanství v Gorkém. Rozhodnutí o tom nemohl udělat Gorbačov sám, potřebovalo to souhlas vedoucího grémiu KS SSSR. Zrušení Sacharova vyhnanství se však prý nemůže vykládat jako základní změna postoje strany k opozici, bylo by však stejně falešné odbyt je jako pouhou propagandu.

V PARÍŽI zemřel komunista Artur London. Bojoval v Mezinárodní brigádě ve španělské občanské válce, později ve francouzské Résistance. Němci ho chytili a internovali v koncentračním táboře v Mauthausenu. Po válce působil na min. zahraničních věcí až do r. 1951, kdy byl v procesu se Slánským odsouzen na doživotí. Byl omilostněn a v r. 1956 se vystěhoval do Francie. V období "pražského jara" se nakrátko vrátil do Československa. Jeho zážitky z komunistického věznění, které vydal knižně, zfilmoval řecký režisér Costa-Gavras pod názvem "Doznání", v němž hlavní úlohu hrál Yves Montand.

A NYNÍ VŠICHNI POZOR! Ve dnech 6. - 8. března 1987 se má konat v Chicago "volba členů poslanecké sněmovny vlády Čs. republiky v exilu". Bude se prý taky volit prezident. Kdo má zájem, nechť se přihlásí na ministerstvu zemětřesení.

Jaroslav SEIFERT:

Těch bylo, kteří na dosah
spatřili smrt a v těžké chvíli
ruce jim sepjal náhlý strach,
ač nikdy dřív se nemodlili.

J.S.

Důvod k optimismu?

V padesátých letech věřili Ještě některí lidé v komunistickou, či ještě hůře — v marxleninskou ideologii. Nejdůležitější režim vládnoucí kliky v tehdejší době rozdělil stríkáně český i slovenský národ na dvě skupiny — v jedné tři, kdož profitovali z příslušnosti k "rodné" straně, ve druhé skupině pak ti, kteří byli perzekvováni či odsouzeni k dlouholetému žaláři za svůj záporný politický postoj.

V šedesátých letech se stalinský systém jaksi vyčerpal a učinil místo něčemu novému, co vrcholilo v roce 1968. Ruské tanky v srpnu toho roku udělaly ale konec iluzím. "Tvrde jádro" si odvychilo po nejistotě několika měsíců.

Hleděno k situaci A.D. 1968 patří stranické vedení Husákovy kliky stále k pevnosti konzervativmu. Je tam dnes nesporné ze všech zemí východné od železné opory nejlépe uchované dědictví Brežněvova období. Politické podnebí je stále na "chladno" až "nevlidno", a stranické vedení je nepružné a toporné.

Ceši a Slováci, na rozdíl od Maďarů, nemají zatím důvod k optimismu; od vedení komunistické strany v dnešní sestavě nemohou očekávat změnu k lepšímu. Ale to nakonec není rozhodující. Rozhodující jsou — a budou stále více — jiné faktory.

Nejvíce potěšující je chování nové generace, která zákonitě vystřídá dnešní držitele moci, počínaje předsedou KSC v místní organizaci kdesi v zapadlé vísce. Tažo mladá generace nezažila válku, o stalinském teroru se dozvídá jen sporadicky a strach před dnešními mocípány nemá. Tito mladí lidé odvazují ve svém srdci dnešní režim a odmitají jej, kde jen lze. Nikdo z nich se necítí být marxistou, leninistou; komunistická strana je jim jen vice-méně jakýmsi spolkem, který momentálně ovlivňuje jejich životy. Ale až ta to generace zasedne za předsednické stoly, zbudou z dnešní linie trosky.

Srovnáme-li domácí český tisk dnes a před deseti lety, uštrneme nad změnami. Samozřejmě se tam objevují pravidelně slupidní politické články, které lze prakticky uvést každý rok beze změny (ostatně — kdo je čte?): ale přibývá kritiky, hlavně v ekonomických a tržních otázkách. Potěšitelné je, že i

v partajní špičce není jednoty jak tomu dosud bývalo zvykem. Tvrde jádro lojíkův a bláhovců se často utkává s pragmatismem štrougalovců. Zřejmě ekonomie "ilačí", neboť se objevily seriózní názvky, že by Československo chtělo separátně uzavřít dohodu s Evropským společenstvím, tedy záležitost, která ještě před několika lety byla nemyslitelná.

Objevuje se i soukromá iniciativa. Na příklad dnes již známé JZD Stušovice. Nejenže se stará o dobrý výnos polí a dojivost krav, ale snaha po zlepšení ekonomických podmínek členů se zobrazilá v jejich iniciativě. Zřídili výrobu mikro-kompjútrů, zařizují technická oddělení továren např. v Tunisku, mají půjčovnu aul včetně vlastního závodního týmu, sponzorují místní fotbalový klub.

Ale i v duševním životě lidí lze pozorovat značnou činnost. Převážně mladí se zúčastňují přednášek na různá téma v soukromých bytech. Jsou pořádány koncerty "zakázané" hudby v uzavřeném kruhu posluchačů, v bytech se hrají divadelní hry a promítají filmy, které se v kinech neuvádějí. I skauting žije na výletech, ač se mu tak něká.

Kam míří politické přesvědčení této nové generace? O tom nám více řekla anketní mezi několika stovkami dotázaných ze všech vrstev i politických směrů, která byla samozřejmě provedena bez souhlasu oficiálních míst. Odpověď na otázku "Jsle demokrat?" zodpovědělo 54 procent kladné. "Jsle konzervativce?" — 4,7 %, "Jsle marxista?" — 4,1 %, "Jsle komunista?" — 4,4 %, "Jsle nábožensky založený?" — 16,9 %, "Jsle ne-marxistický socialist?" — 21,6 %, "Jsle liberál?" — 11,6 %. Na otázku "Nemám rád takovéto dělení, jsem prostě člověk" odpovědělo 50,8 % kladné.

A konkluze z ostatních odpovědí je, že "jsem v komunistické straně, protože je to nutné pro moji osobní kariéru i pro budoucí život mých dětí".

O Československu nepochybňu brzy uslyšíme více, nežli jsme zvykli z posledních let.

Jožka Staněk

ZE SVĚTA

Americké raketoplány budou v budoucnosti vybaveny novým záchranným systémem, který má zvýšit bezpečnost astronautů na palubě. Oznámil to americký deník The New York Times. Systém tvoří dvě malé nosné raket, které mají v případě nehody dostat kabiniu s posádkou do bezpečí.

Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj půjčí Maďarsku 30 milionů dolarů na výstavbu okružní dálnice kolem Budapešti. Náklady celého projektu činí 4,3 miliardy forintů, což je v přepočtu 93 miliony dolarů.

Polská cestovní kancelář ORBIS uzavřela s rakouskou firmou "Wairimpex Handels AG" dohodu o výstavbě deseti hotelů v Polské lidové republice. Hotely, které mají být postaveny do roku 1990, bude používat ORBIS, ale až do zaplacení zůstanou majetkem rakouské firmy.

Celníci v japonském přístavu Kóbe odhalili při prohlídce nákladní lodi Leslie Likes několik skrytých s drogami v hodnotě více než 13 miliónů Jenu.

Výroba osobních automobilů v EHS se v r. 1986 zvýšila o 3-3,5 procenta, ale jejich prodej v některých českých zemích klesl. Rekordní výsledek byl zaznamenán v NSR, kde se prodalo 2,7 milionu nových osobních vozů proti 2,38 milionů v r. 1985. V Řecku a Irsku se však odbyl nových osobních vozů snížil.

Polácko se letos stalo největším dodavatelem léků do SSSR. Vývoz farmaceutických výrobků ve výši 327 milionů rublů trojnásobně přesáhl hodnotu příslušných dodávek ze západních zemí a poprvé předstíhl úroveň maďarského exportu léků do SSSR. (!!!)

NEIL KINNOCK, předseda britské Labour Party, navštívil 15. října západní Berlin. Při návštěvě berlínské zdi Kinnoch prohlásil, že tato stavba je "šílená", doslova ji označil za "zabetonovanou bělost". Mnoha vysokým sovětským politikům jsem už připomněl, že všechny sovětské návrhy na rozvoj vztahů znějí nevýrohodně, dokud bude tato zeď stát, dodal Kinnoch.

GENERÁLMAJOR Leonid Svěrkovskij, náčelník sovětské dopravní policie, si v časopisu Litteraturnaja gazeta veřejně postěžoval na katastrofně špatný stav silnic v SSSR i na chaotické poměry v silniční dopravě.

NÁMĚSTEK ministra vnitřní SSSR Boris Sabotin prohlásil v televizní diskusi, že v Sovětském svazu je "několik desítek tisíc" narkomanů. Oficiální statistiky jich zatím vykazovaly jen 3000.

KRITICKY se vyjádřila řada polských režimistických časopisů o informační politice čs. vlády, která zaměření Odry naftou oznámila polským úřadům příliš pozdě a s nedostatečnou přesností.

VÝCHODONĚMECKÉ sdělovací prostředky bez jakýchkoli pokusu o kamufláž oznámily, že ztracené letadlo TU-134 blízko Berlínna, při kterém zahynulo přes 70 převážně německých cestujících, zavinily chyby sovětského pilota.

SOVĚTSKÁ básnička a disidentka Irina Ratušinskaja byla 10. října předčasně propuštěna z vazby a směla i s manželem v prosinci vycestovat do Velké Británie.

RABOTNICA, časopis sovětských žen, oznámila, že v SSSR je podstatně více potratů (více než 5 milionů ročně) než porodů. Na dvou potraty údajně připadá jen jeden porod, více než třetina potratů je ilegálních. Časopis označuje za hlavní příčinu tohoto stavu nedostatek antikoncepčních prostředků. Prodávají se pouze v lékárnách; jsou ale příjemně malokdy na skladě.

12 poprav v Černobylu?

Alarmující perspektiva

Před koncem roku bylo v USA oznámeno, že do roku 2000 vzroste počet obyvatel naší planety o dalších 828 milionů a že každou vteřinu se narodí 4 a půl dětí. Na přelomu století bude Zemi obývat 6,2 miliard homo sapiens, což znamená o 27 procent více než v roce 1985 při porodnosti 4 dětí za vteřinu.

Koncem tohoto století populace v zemích Třetího světa (nevynutitých), která dnes čítá 75 procent světového počtu poroste třikrát rychleji než populace průmyslových států. Odhaduje se, že v průmyslových zemích vzroste obyvatelstvo pouze o 60 milionů, což je pouze 1 desetina proti nevynutitým zemím.

V Západním Německu, Dánsku, Rakousku a Maďarsku počet obyvatel klesá a při současném stavu porodnosti se předpokládá, že klesne i v ostatních evropských státech.

V polovině roku 1985 činil počet obyvatel 4,9 miliardu. Do roku 1990 se předpokládá zvýšení na 5,3 miliardu a 5,7 miliardu v roce 1995. Pro porovnání růstu: roce 1960 3 miliardy, v roce 1970 3,7 miliarda a v roce 1980 4,8 miliardu. Přibližně polovina obyvatel světa žije v Číně, Indii, SSSR a USA. Pouze 21 procent všech obyvatel žije v Severní Americe, v Evropě a SSSR a předpokládá se, že v těchto zemích počet klesne.

Nejodstrašujícím je očekávaný vzrůst obyvatel v Nigérii, která s počtem 103 milionů v roce 1985 byla na osmém místě ve světovém žebříčku. Podle dnešního trendu porodnosti se má v této zemi počet obyvatel zvýšit až do roku 2035.

V roce 1950 žilo 29 procent všech obyvatel ve velkých městech. Dnes v nich již žije 42 procent a pro rok 2000 se tento počet odhaduje na 50 procent. Dnes nejdůležitější městská oblast Tokyo-Yokohama v Japonsku s 25,4 miliony obyvatel bude do 20 let předstihnutá městem Mexico City.

U.S. Census Bureau

Podle zpráv západních tajných služeb bylo po výbuchu černobylského reaktoru popraveno dvanáct příslušníků Sovětské armády podle stanného práva. Odmítl vykonat rozkaz, aby po selhání technických prostředků odklízeli vysokou radioaktivní materiál holýma rukama.

Darujte svým dětem sovětské samopaly!

PAVEL HRABICA se nedávno v Mladé frontě rozhodl nad jedním nezdávým jevem — čs. hráčkářstvím, kde lze koupit miniaturní napodobeniny rozmanitých moderních zbraní. Nešlo však o netřídně pacifistický záchravat západoevropského typu, naopak — soudruhu Hrabicovi se jen nelíbí, že děti dostávají do rukou poměrně přesnou kopii americké automatické pušky M-16, ráže 5,56 mm.

Tedy zbraně z vietnamské války, ility filmového mordýře Rambo, pušky, střílející na nikaragujskou revoluci.

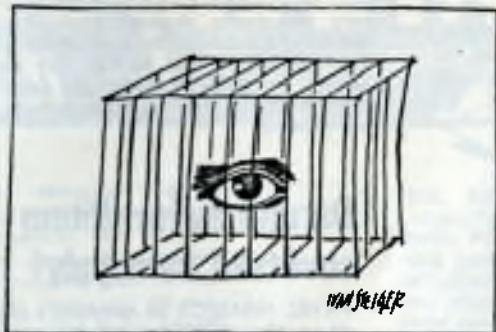
Jinými slovy: Pavlu Hrabicovi vadi, že jde o imperialistickou a nikoliv o socialistickou zbraní. Doufejme, že po jeho kritických slovech budou zločinné hráčky z obchodů staženy, a hojnost zbraní sovětských, či vlastně jejich věrných napodobenin, se dostane do dýchliček malých spotřebiteleů.

Jindřich Lost

V SIROTČINCI uprostřed Moskvy byli malí chovanci po dlouhá léta sadisticky biti a trápeni; všechny stížnosti úřady ignorovaly. Odhalení strašlivých poměrů uveřejnil nyní časopis Moskovskij komsomolet.

TÉMĚŘ STO z celkem 281 milionů sovětských občanů žije na vesnicích. Z nich téměř 64 miliony pracují v zemědělství — zhruba 32x více než v USA.

NEDOSTATEK devíz způsobil, že Sovětský svaz letos nakoupil v zahraničí podstatně méně kávy, takže nyní už není k dostání dokonce ani v moskevských obchodních domech. "Uzky profík" zaznamenává dokonce zásobování s nejtradičnějším (vedle vodky) ruským nápojem: začíná být nouze o čaj.

19. ledna 1969 vzplála v Praze živá pochodeň
Za Janem Palachem
k lednu 19. lednu 1969

Neplaťte, nezemřel, nevzdal se boje,
to jenom plameny sežehly skráň;
žije dál, nezmírá, kdo padl vstoje,
změnil jen bojiště a střídá zbraň.

Ty oči jiskrné vzplály jak svíce
pro Tebe, Popelko, národe můj!
Nechť nikdy nezrudnou studem tvé líce –
a tu zář, dítě, si pamatuj!

A kdyby přec jednou hlas jeho kréda
pohasl, anebo zněl už jen kalně,
pak běda, Evropo, tisíckrát běda,
byla-li tato krev prolita marně!

*Tato báseň neznámého autora byla
nalezena na hrobě*

JANA PALACHA

Šestého května budeme mít volby, takže máme necelé tři měsíce na přemýšlení, koho volit. Já osobně jsem už od přemýšlení poněkud vyjeven, protože ať uvažuji jak chci, nejsem schopen se rozhodnout. Koukám do novin, koukám na televizi a všechni to myslí s národem dobře. Pan Botha I i Botha II to myslí dobré, pan Eglin to myslí přímo velkolepě a pánové Marais s dominem Treunichtem to určitě také myslí ne zrovna špatně, pokud jim ovšem zbývá čas na takové maličkosti, jako jsou nadcházející volby. Neboť těžiště jejich priorit se pohybuje ve sférách jazykozpytných a ideologických. Dohadovat se, jakým jazykem bude ouředně mluveno, je v dnešní situaci jistě příšerně důležité, jakož i nekonečné disputace o správném výkladu politických dilemat nebožtíka Vostera. Vidí se tedy, že z tohoto mraku též nesprchne a snad je tak dobré, protože pak by byla televize samé Afrikaans a do práce by se jezdilo s volskými povozy.

Takže, co teď, občánku?

Moc toho nezbylo, že? Ba, nezbylo!

Má to však výhody. Lze přestat s přemýšlením a je možno se skrčit pod křídla rodné Nacionální strany. Strany vůdčí a vládní, strany Botha a Koornhofu, Heunisu a doktorů Lapa Muniku. Již zvučná jména uvedená shora nám dávají záruku, že se vůbec nic nestane. Ať volíme či nevolíme. Budou zase hačat na svých zahřátých sedadlech, budou znova vykládat své roztomilé žertíky o penzitech, kteří docela dobrě vyžijí s dvacetí randy měsíčně, o svých reformách a budovatelských plánech, o zvučné ekonomii a o tom, že se rozhodně nedáme.

A přitom bude stále evidentnější, že jde jen o prázdná slova a nabubřelé sliby, protože za svoje vydělané randy koupíme každým dnem méně, že nemocenská pojištění a pojistky proti krádeži, se stávají výsadou horních deseti tisíc, že za větší pracovní úsilí budeme vzápětí trestáni enormními daněmi, takže proč raději nefušovat na černo.

Budeme se znova ptát, kam jdou ty stovky milionů, které stát dře z nás poplatníků, na prodejních taxách, osobních taxách a podnikových taxách... a odpovědi se nedočkáme.

Budeme přemítat nad denní hrůzou stále rostoucích cen potravin a základních životních potřeb, mezi něž v Jižní Africe patří i automobil, protože nemáš-li auto, nedostaneš se do práce, neboť ta samá vláda, která už byla u moci před čtyřiceti lety, zapomněla naplánovat městskou dopravní síť. Ostatně, nejde jen o problémy dopravní, zapomnělo se toho naplánovat víc.

Ještě před deseti lety byla Jižní Afrika bohatou zemí. Měnová jednotka, rand, úspěšně soutěžila s dolarem, frankem a anglickou librou. Dnes je náš rand méně než botswanská pula, zimbabwský dolar či zambijská kwacha. Inflace roste měsíc po měsíci a kdo nemá minimálně tři tisíce měsíčně, drbe si hlavu, jak koupit nový vůz nebo maličký domek se třemi, čtyřmi komůrkami a chdbičkou, ve které se dva takřka nevyhnou.

Ano, lze ještě koupit starší auto, ale i těch je stále méně, protože zájem o ně je obrovský. Nelze se divit, když nové, to nejlacinější stojí v průměru 15 až 20 tisíc. Za tuto cenu se před patnácti lety pořídila slušná chalupa.

Dostal se mi do ruky pamflet jakési investiční firmy, propagující nákup stříbrných mincí. Nemám na investice podobného typu, bohužel. Ale zaujala mne drtivá statistika uvedené v jejich brožuře. Oproti roku 1970, je dnešní hodnota randu 21 centů. A předpověď na rok 2010? Kupní síla dnešního randu se má pohybovat kolem 8 centů. Proto - těšme se, přátelé!

Poněvadž oněch 700 až 1000 randů, o kterých hovořil pojišťovací agent, měsíční penze, která se v dobách, kdy jsme pojistku kupovali, zdála takřka luxuriózní představou spokojeného stáří, se smrskne na 60 až 80 randů. V roce 2010 nám bude 65 až 70 roků. Málokterý z nás bude schopen pracovat. A i kdyby byl, práci nesežene. Vždyk víme dobře, jak těžce se shání zaměstnání, je-li ti přes čtyřicet. Hezká perspektiva, že?

Ale podívejme se na další fakta. V rozmezí posledních pěti let vzrostly daně bílého obyvatelstva o 270%. Převedeno do reálného života, z každého vydělaného randu zhubde bílému občanu JAR pouhých 34 centů. Zbytek spolknu daně. Z čehož vyplývá další fakt, že 90% veškerých státních výdajů Jižní Afriky jde z kapes bílých poplatníků. Malých živnostníků, zaměstnanců a drobných a středních obchodníků. Mezitím, tak zvanému "Big Businessu" byly za posledních sedm let sníženy daně z 35% na 15%...

/Margo Commission, May 1985/

Opatrní finančníci zasmušile konstatují, že Jižní Afrika prochází nejhorší ekonomickou krizí od roku 1933. Ti hodně pesimističtí dokonce tvrdí, že Jižní Afrika je vlastně technicky bankrot. Chceme být více pozitivní a proto nebudeš propadat úplně beznaději. Žádná kaše není tak horká, jak se uvaří. Situace však neoprávnuje k nemístnému optimismu. Proto se zdá víc než podivné, že státní pokladna benevolentně přihlíží, jak mnohé společnosti odssávají životně důležitý obchodní kapitál do Ameriky a Evropy. O jaké množství peněz jde, lze posoudit z jediného příkladu.

Páně Oppenheimerova olejářská firma Minorco, reprezentovaná jeho zetem, Mr. Hank Slackem, převedla z Jižní Afriky do USA takové množství tvrdých valut, že se rázem stala největším zahraničním investorem ve Spojených státech. Na tuto malou historiku lze vzpomenout, až budeme stát za přepážkou své banky, která nám bude vysvětlovat, že peněžní dárek pro maminku nesmí přesáhnout částku 400 randů za rok.

Kam jdou všechny naše peníze? Snad na obranu našich zájmů v zahraničí? Na účinnou kontrapropagandu tlumící denní útoky zahraničních televizních a rozhlasových stanic? Na logickou a inteligentní kampaň, pomáhající občanům jiných zemí poznat pravou podstatu problémů Jižní Afriky? Bohužel opak je pravdou!

Všichni jistě pamatujete senzacechтивé eseje kolem "Info skandálu", v němž hlavním "hrdinou" byl Dr. Eschel Roodie.

V té době zaplatil bývalý Informační department, jistému panu Donu de Kiefferovi, okrouhlou sumičku 350.000 randů. Jistě hodně peněz. Ale nebyly jen tak vyhozeny, jak se později obsáhle kritizovalo. Pan de Kieffer s nimi dokázal zastavit již tehdy velmi rozsáhlou desinvestiční kampaň proti Jižní Africe, vedenu Washingtonem. Na základě vlastních amerických zákonů, zažaloval US státní legislaturu a docílil toho, že návrhy zákona o sankcích proti Jižní Africe neprošly. Dnes platíme na činnost nového Info-departmentu kolem 12 milionů ročně a nejsme svědky jedné efektivní akce. Naopak, byl zastaven velmi účinný časopis "To the Point", vedený briliantní novinářkou paní Aidou Parkerovou, jejíž logické a věcné artikly informovaly svět o pravé podstatě jihoafrických problémů, a především: o skutečné tváři "čisté administrativy" US State Departmentu.

A aby to bylo kompletní, za vyhozeného Dona de Kieffera byl vybrán pán, kterého předtím vyhnal sám prezident Reagan. Důvod? Protože se ukázal naprostě neschopný při organizaci Reagánovy prezidentské kampaně...

Je běžné, že každá politická strana usilující o popularitu a volební úspěch, snaží se ujistit své potenciální voliče o řadě výhod a pozitivních změn, které má v plánu. Neuskuteční-li své sliby, jinými slovy - podvede-li své přívržence, je takřka jisté, že o příštích volbách dopadně, jako ten pověstný sedlák u Chlumce.

Nacionální strana je u moci přes 40 let. Jistě rekord, na který může být hrdá. Jak je to však s plněním volebních slibů?

Před dvěma léty - ústy P.W.Bothy, přislíbila snížení státní byrokracie o třetinu. Mezitím se státní aparát rozrostl o 40%. NP voličům bylo zaručeno, že státní administrativa bude vedena "čistýma rukama". Místo toho jsme svědky nesčetných skandálů, jako případ ex-ministra Fanie Bothy, tutlaný předsedou vlády do poslední chvíle, techtle-mechtle s naftou, ekonomní plýtvání financemi v Koebergu, Escom debakl, miliony použité k restauraci prezidentských paláců, nehledě ke grandióznímu platu 303.000 randů, který si P.W. Botha vymínil za slib, že nepůjde do penze. V době, kdy Jižní Afrika hledá poslední centy v roztrhaných kapsách poplatníků, odcházející ministři dostávají statisícové penze a odstupné. A "celonárodní" Rezervní Banka si staví nový palác v Pretorii.

Ano. Je těžké vybrat si o příštích volbách. Je ještě těžší předvídat, co přijde po nich. Není však nutné ztrácat hlavu. Protože "at si bylo, jak si bylo - přece jaksi bylo", jak říká stará a typicky česká říkánka. Musí nám být jasné, že "ti nahoře" se nás dole na něc neptají a ptát nebudou. Doby "klasické" demokracie již dávno minuly. Smířme se tedy se skutečností a obraťme se sami k sobě. Ke svým rodinám, domkům, zahradám. Ti, co mají peníze, ať kupují Krugerrandy; ti, co je nemají, nechť se drží svého políčka či veršatku. Když bude nejhůře, zem a šikovné ruce nás užíví. Moudrý člověk se v těžkých a nejistých dobách vrátí znova ke svým kořenům, ke svému Bohu, vonné hroudě, přírodě, slunci. A toho bude v Jižní Africe vždycky dost. Ať se stane cokoliv, přežijeme. Je však nutné zachovat si charakter, čisté srdce a nepřestat být slušným člověkem.

Když jsem dopsal, shlédlo můj článek několik přátel. To už je taková moje slabost, že toužím po názoru jiných. Konečně, nepíšu si to pro sebe.

"Příliš pesimistické" - zněl takřka jednotný rozsudek.

OK - předělám to, rozhodl jsem se.

Ale za několik hodin jsem seděl za strojem, s čistým papírem ve válcu a ani po třech cigaretách jsem nevěděl, co psát. A pak jsem toho nechal. Protože chci psát pouze to, co si myslím. Protože nemohu psát optimistické výmysly jenom proto, že chtějí být čteny.

I kdybych hrozně rád. Takže mi to promiňte.

Jindřich Stikarovský

DOPISY · DOTAZY · ODPOVĚDI

Vážená redakce !

Dovolte mi malou poznámku k Vašemu článku "Byli jsme v Mameloďi".

Nevím, zda si dobře pamatuji, ale myslím, že bylo v Mameloďi před Vámi hodně našinců, ale raději o tom nikde nepsali. Pokud tak rádi navštěvujete "locations", doporučoval bych vřele ke shlednutí Piet Retief. Jaká škoda, že jste propásli velkou příležitost v minulém roce, když byl v Piet Retiefu uragán. To čerti lítali jako hadráci. Dokonce i z mého oblíbeného "shebeenu", kam chodím v neděli a ve svátek pro kořalku, zbyla jen řada prázdných flašek a trochu vlnitěho plechu. Lajdáci ze SABC nám však "location" na televizi neukázali, já jsem Vám nedal zavčas vědět, a tak mojí chybou přišli čtenáři Našince o další hodnotnou reportáž!

Až zde příště v Piet Retiefu zase začne foukat větr, určitě se ozvu. Pak už potřebujeme jenom psací náčiní, kamery a já už Vás "lokejšnem" provedu. Starostu sice neznám, ale bude to možná ten páni ze shebeenu. Jelikož je Piet Retief přece jen trochu z ruky a při dnešních cenách benzínu..., snad bude pro Vás návštěva Soweta daleko levnější. Navíc, je tam více k vidění a je větší než pretorijské Mameloďi. Tak už se opravdu těším na nové reportáže. Jednak je o čem psát a je to sranka!

Všechny Vás srdečně zdraví Váš J.B. - Piet Retief

Motto: Zdravím všechny v jedné lince, ty, co dělaj do "Našince"!

Milí přátelé,

děkuji vám srdečně za váš milý časopis, za který se nemusíte stydět. Líbil se mi moc, a to neříkám jako obvyklou frázi. Byl jsem s ním víc než spokojen. Jen víc takových bojovníků, a bude to hned cítit.

Jsem si vědom vašeho těžkého úkolu v zemi, která prožívá své revoluční dny. Chápu plně vaše těžkosti, musíte se obrnit trpělivostí, ale hlavně držet pohromadě. V tom je jediná síla!

Přeji vám všem hodně zdaru!

Upřímně Váš

A. Čížek - Gagny, Francie

Milí přátelé, bratři a sestry, tvůrci Našince,

Jhb. 5/1/1987

tohoto krásného časopisu pro nás, hrstku "vyděděnců" z naší vlasti, která je opravdu "ZEMSKÝ RÁJ, TO NA POHLED"! Přeji Vám všem do nastávajícího roku 1987 mnoho zdaru, hodně dobrých, vtipných a zajímavých námetů na články, které jsou pro nás - když ne pro všechny, jistě ale pro drtivou většinu nás Čechů a Slováků v JAR - vzpruhou a současně jakousi duševní oázou, kde se dozvídáme vše nejen z celého světa, ale také z domova. Děkuji Vám všem za snahu a námořnu tomuto časopisu věnovanou, aby se nám, kteří stojíme "mimo" této tvůrčí práce, dostaly zprávy a zajímavosti až do našeho domu, do našich rukou. Díky Vám všem!

Nesmím ale zapomenout na to hlavní poděkování: za to, že se Vám podařilo obstarat a dostat až sem do JAR československé filmové umění na videokazetách. Udělali jste a děláte dobrou práci pro zdejší českou menšinu. Dost možná, že se najdou nějací rejpalové, kteří se však vynoří všude a při všem, a to i když se jedná o dobrou věc. Ale jak to již bývá, ani to obilí, určené pro Boží dar - chléb, není bez koukolu a špatných zrn. Proto se nechte od dobré věci odradit, i když ze své zkušenosti vím, že to sžírá nervy.

Držím Vám palce a znova volám DÍKY VÁM.

Váš Václav Souček

Vážení přátelé,

Amsterdam, 13. ledna 87

díky za Našince - je to pěkné čtení a přála bych Vám, abyste vytrvali, i když Vám to někdy může přinést těžkosti se čtenáři.

Ted se kdeko střežuje do Jižní Afriky. Domníváte se však, že ted jen u Vás je neklid? Co myslíte o "Zemi tulipánů"? Jsou zde hodní lidé /či byli/, velcí demokraté, neprokouknou zlo, nečelí mu předem, na mnohé nemají zákony nebo se nedodržují. Na TV byla dokonce stížnost, že není dostatek policistů - nejsou peníze! A přítom šest deseti-patrových, nových bílých budov - to je vézání. Trestanci mají dvě jídla k výběru, ráno "bachář" pozdraví a zeptá se, kdo chce pracovat..., některí jdou na víkend domů! Je tu ted hrozná džungle všech neřestí. Nenušeně tu pracuje každý špion, bandita, revolucionář a vláda s prohnilými zákony ustupuje, hlavně kde cítí větší odpor. Bojí se! Také zřídili úřadovnu, kde si cizinci mohou stěžovat na diskriminaci a zdejší lidé zaplatí vysoké pokuty. Uprchlíci - Tamílové - vypálili nedávno ubytovnu /mlionová škoda/. Vyslechli je, nepotrestali, ale dali jim nové zařízení ubytovny, včetně nerez příboru a balíčku jídla, a každému měsíčně 400 guldenů kapesného. Islámci si stěžovali na špatné modlitebny - ministr Brink jim dal 400.000 guldenů - vše bylo v TV. Včera byl pořad Armády spásy o tom, v jaké bídě zde žijí starí lidé. Jsou tu ted mrazy - 15°C; stará babička má zamrzlý WC, vypnutou elektřinu - nemá peníze. Jiný dědeček sedí v kabátě u lihového vařiče, též bez elektřiny. Starí malí živnostníci nejvíce doplatili na vlnu násilí a rychle zlikvidovali své kránky. Přišel černý kupec či Turek, Marokánc, nabral zboží i tabák, vytáhl nůž - pohrozil a utekl. Z těchto prázdných kránků jsou ted různé islamské a mohamedánské modlitebny, nebo prodejny "islamisch slagerij", surinám, prodejny, restaurancy.

Buší zde obchod s drogami. A pak tu máme chuligány - každá řada vlasů jiné barvy, nosí odstrašující oblečení. Jedna skupina, říkají si "Krakers", demonstruje, obsazuje byty, vyloukou výlohy. Škody neplatí - zabilo koně, zranili policisty atd. Zadrželi jen jednoho, H. Koka, a ten se občas. A nastalo od "Krakers" povstání. V NRC Handelblad uveřejnili zprávu, že právník H.G. Kersting na obhajobu "Krakers" psal o pomoc sovětskému vyslanci, že zde v Nizozemí jde o soustavné porušování lidských práv. Jiní krátkozrací kříčí - "Sankce proti Jižní Africe" i když se zde lehce porovná morálka černých /i když jsou tu také slušní/, Turků, Marokánců a jiných: natahuj ruku jen pro peníze v nezaměstnanosti. A přítom u krumpáče a na stavbách pracují jen bílí.

V poslední době tu vypálili teroristi skupiny RARA tři velkosklady MAKRA, /holandská společnost - pozn. red./ Způsobili škodu ve výši 150 mil. guldenů. A prý budou pokračovat nezruší-li Makro své filiálky z JAR. Takže se dá očekávat, že se Holanďané poslušně stáhnou a bude to.

Díky Bohu, hezky se tu žilo, je to pryč a bude hůř, celý svět se řítí do záhuby.
Srdcečně zdraví a bude s P. Bohem.

B.M. - Holanské

Milá redakce Našince a Video Klube !

21. ledna 87

Byli jsme bohužel jedni z těch, kterým se nepodařilo vidět představení "Broučků" a proto bychom chtěli poděkovat všem, kteří si dali práci a umožnili nám shlédnout představení na videokazetě. I když kvalita natočeného pásu nemí právě vynikající, absolutně nelitujeme vydávaných peněz a doporučujeme každému, kdo to neviděl, aby si pásu objednal a toto vynikající představení shlédl. Bude pak překvapen zjištěním, kolik talentovaných lidí mezi sebou máme. Rovněž bych ráda vyslovila dík všem, kteří se zasloužili o to, že se nám i tady v Africe ozve občas čeština z obrazovky a za opravdu vzorou službu, co se objednává a zaslání videokazet týče. Myslím, že bychom si toho měli všíít, stejně jako hezkého časopisu, který již považujeme za něco samozřejmého; vždyť jsme si ho zaplatili, že - aniž bychom jinak hnuli prstem ve prospěch dobré a prospěšné věci.

Přijměte proto alespoň upřímné přání mnoho zdaru a prostý: dík za všechno!

M.S. - Heidelberg

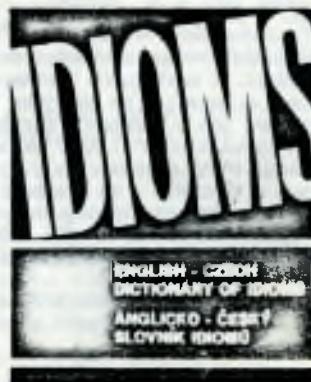
...ze čtení Našince mám dojem, jakoby tam u Vás Češi a Slováci drželi po-hromadě, což je pro nás po létech strávených v různých zemích a v Praze, dost šokující. Každopádně Vám držíme palce, peněz moc nemáme a tak je to asi to jediné, co můžeme dělat. Náš dolar, od doby kdy máme labour.vládu, ztrácí na hodnotě; jen za poslední dva roky spadl o 45% ! A jestli ti bloudí v nadcházejících volbách udělají stejnou chybu, asi nám bude čsl. koruna připadat jako vzácná valuta.

...z obsahu prosincového čísla na mne padá smutek /ne, že bych byl jinak nějaký optimista/. Smutek nad naší národní povahou, smutek nad tím, že Amerika se zvolna dopracovává k velice podobnému morálnímu marastu, do kterého zapadla po Vietnamu... Měli jsme tu ted toho Vašeho mírotvorce s Nobelovou cenou. Škoda, že k výjezdu sem nepotřeboval výjezdní doložku; moc úspěchů tu ale neměl. V Melbourne ho nazvali šamanem woodoo, oblečeným za kněze a v televizní debatě neodpověděl na jediný dotaz !!

Takže snad situace není zatím tak černá, jak se většinou zdá...

Srdečně zdraví

G.J.V. - Australie

Anglicko-český slovník idiomů

Není třeba o potřebě tohoto slovníku mnoho slov. Je nezbytný pro každého, kdo chce do angličtiny proniknout, kdo čte, piše, překládá.

Obsahuje na 530 stranách 1358 základních hesel, které dohromady tvoří přes 10.000 idiomů, doplněných a vysvětlených příklady z literatury, novin atd.

Můžete si jej zajistit závaznou písemnou objednávkou na adresu:

ČESKOSLOVENSKÉ SDRUŽENÍ V KANADĚ
740 Spadina Avenue,

Toronto, Ont., Canada M5S 2J2

Cena slovníku je 26.00 USD včetně poštovného.

a ustálených rčení obrazných, metaforických a lidových

EXIL JAKO CHOROBÁ, ÚDĚL, PROKLETÍ ČI POSEDLOST?

Po dlouholeté exulantské zkušenosti prohlásil Alexander Hercen emigraci za vážnou duševní chorobu. Vždycky, když se kolem někoho v české emigraci rozputá hysterická kampaň, vzpomenu si na tuto Hercenovu zkušenosť. Naposledy po otištění dvou dopisů v Reportéru 6/86 »Kanada očima přistěhovalce« Evy Kohlové z Vancouveru a zvláště pak dovétku Bohumila Brejchy »Pokud se Jižní Afriky týká«. Už jsme jednou zažili podobnou hysterii po fejetonu »27 presidentů«, když jsme si dovolili udělat si legraci ze samozvaných rádoby prezidentů budoucí ČSR, a po článku »Koště na čarodějnici«, kde jsme se zastali některých bývalých komunistů.

Co se však strhlo tentokrát, to už bylo trochu víc než hysterie. Speciellé svobodně vyslovený názor Bohumila Brejchy z Vídni zavdal části českého exilu příčinu k velmi ostrým útokům na Bohumila Brejchu a též na Reportér, že si vůbec dovolil takový četnářský názor otisknout. Jihoafrický »NAŠINEC« nás v anonymním výkruku přirovnával k Rudému právu (zajímavé je, že autor se styděl či bál podepsat!) a jinak umírnění čtenáři srovnávali Bohumila Brejchu s Vasilem Blafkem a volali po spuštění gilotiny na jeho hlavu.

Není naším zvykem kádrovat (jako to ráda čini celá řada činovníků různých exilových spolků), ale v případě Bohumila Brejchy však osočování dosáhlo takových rozměrů, že jsme se rozhodli napsat něco o jeho osobě:

Bohumil Brejcha je po otci vídeňský Čech. Ve Vídni vychodil gymnázium a po anšlusu roku 1938 s otcem přesídlil do Prahy.

Byl redaktorem ve »Filmové práci« a psal do »Kulturní politiky« o filmu a filmech. Potom dramaturgem v »Kresleném filmu« a když Trnka z Kresleného filmu odešel a založil »Loutkový film«, odešel s ním. V únoru 48 se společně s ním generální stávky nezúčastnil a byl "vyakčen". Brejchovi připočetli k tíži, že navrhl, aby se pres. Benešovi neposílal onen známý nátlakový telegram, aby přijal demisi vlády. Elmar Klos, tehdejší ředitel Krátkého filmu "uklidil" Brejchu do Zlína jako dramaturga. Na doporučení Jiřího Trnky byl od r. 1949 v nově utvořeném kolektivu Jana Wericha na Barrandově. Po rozpuštění tohoto kolektivu, kde byl také Jiří Brdečka a Vratislav Blažek, dělal pomocného režiséra u Františka Vávry a Makovce. Po několika letech navázal kontakty s Paříží a dostal se poprvé po 48. roce za hranice. Při návštěvě laboratoři v Joinville mu byla představena jako krajanka mladá Londonová. Od ní se doveděl, jak se měla po tátově zavření v Praze špatně a že maminka chce, aby se vrátila do Prahy a že ona nechce. Asi za rok se však přeče vrátila a když ji Bohumil Brejcha při náhodném setkání na Barrandově oslovil,

hrozně se ho lekla. O setkání se zminila své mamince a tato ostřílená marxistka (když zavřeli Londona, zřekla se ho veřejně v dopise Gotwaldoví) jí poradila, že »když Brejchu praskne, nebude on moci prásknout jí«. Tot úvaha hodná marxisticko-dialektického mozku. Dcera maminky uposlechla a Brejcha byl z Barrandova vyhozen.

Budiž pak k dotvoření obrázku o Bohumilu Brejchovi řečeno, že na pozvání Karla Zemana odešel do "vyhnanství" do Zlína a pomáhal mu s různými technicko-scenaristickými triky na Blážnově kronice, připravil scénář k výstavě o dětském filmu a pracoval ve filmovém archivu až do odchodu do exilu v roce 1968.

Se jménem Bohumila Brejchy je spojena celá řada podniku československého exilu ve Vídni, sokojský film a život v Klubu Nikoho z vídeňských Čechu-exulantů by ani ve snu nenapadlo přisívat Bohumilu Brejchovi tak ohavné nálepky, jaké mu přišli autoři celé řady – v některých případech ostrých – dopisů, adresovaných redakci Reportéra.

Je to typický znak české emigrace, že když s někým nesouhlasíme, označíme ho okamžitě za bolševika?

Výňatky z ohlasu na dopis:

POKUD SE JIŽNÍ AFRIKY TÝKÁ ...

(Reportér 6/86)

... Tady (jj. v Jižní Africe, pozn. red.) nevíme, kdy nás podříznou a ještě k tomu paní Brejchové z Vídne tleskají, »že si o to říkáme«. Vivat humanitas! Homo bohemicus 20. století ... Když to tak pozoruji, mám za to, že to je všechno snad už předem prodané Sovětům. Akorát že to kamufluje na čas, aby se jim bílá iněminka nedala do nějaké revoluce. Ruďasové se připravují převzít moc a všechno se to trpí... Smutné je, že

Češi v emigraci už nekupují české knihy, aby si to nerozházeli s Husákem.

Čím dál vic na to koukám, tim vic si přejí, kdyby se tak stal nějaký krásný zážrak a doba se vrátila do takového 18. století. Byli by páni Nosticové, Švarcembergové, Hohenlohové a jiní, kteří by občas pozvali nějakého toho českého pismáka na zámek, dalí mu tam rozsortyrovat archiv nebo bibliotéku, a přitom by mohl psát. A dokonce by mu dal najist a přidali pář tolarů navrch a velice často by si ho vázili a chtěli by vědět, jak jeho dílo pokračuje a nechce-li pro "inspiraci" jet s hraběcí rodinou do Itálie či Athén... A to byla doba roboty a nevolnictví a feudálního vykořisťování... Nechci se hádat, ale mám takový tisícný pocit, že největší poklady naší literatury a malířství vznikly právě v té době...

JINDŘICH STIKAROVSKÝ, JAR

... Pan Brejcha asi "spadl z višně", jak se u nás lidem toho druhu říkávalo. Je bohužel vic než smutné, že ani "našinci" nechápou, co se tam děje, a rádi se důstojně k celé řadě lidí zde na Západě, kteří s chutí křičí "chytře zloděje" a už se nemohou dočkat, až Jižní Afrika bude v rukou komunistů, pro změnu černých (s bílými "poradcí"). Co se děje v ostatní Africe, to se přehliží...

B. K., MUTTENZ

... Obdivuji naše lidí v Jihoafrické republice, kteří dokázali tolik udělat – a právě v té zemi, kterou staví p. Brejcha na pranýř. Není to paradox? Proč tolik milionů černochů ze zemí Afriky, které jsou již ovládány komunisty, prchá do Jižní Afriky, kde nalézá práci a domov?

To, co západní svět dnes připravuje Jihoafrické republice, to jsme my zažili Mnichovem 1938 a Unorem 1948.

KAREL BLAHO, KANADA

... V Kapském Městě jsou pláže otevřeny jak bílým tak černým, pane Brejcho. Ze tam nechodí běloši – to je jejich věc. Je to taky apartheid? ...

J. KREJCÍ, KAPSKÉ MĚSTO

... Zíli jsme v Kapském Městě a Jižní Africe 35 let a vždycky pul roku tam žijeme i teď, ve stáří. Nemůžeme nic dělat, demokratické forum Reportéra má patřit každému, tedy i panu Brejchovi, který se moc neliší od pomlouvačních klepen na trhu, když takhle mluví o zemi a vládě, která se zavázala odpovědností za obživu, ochranu, zdravotnictví, penzi, výchovu všech stupňů, hygienické bydlení, dopravu, zaměstnání pro černé i bílé – něco, čemu se koloniální mocnosti hhně vynutily, protože si na prstech taní nepotřebovaly kompjutry) vypočítaly, že by je to nadlidské úsilí stálo moc peněz. Stačí přirovnat léta před 20 roky a dnes. Nikde v celé Africe tak černoši nežijí, proč se tedy nekřici o ostatních zemích? Zvláště tam, kde vládne marxismus, je bida, o jaké se p. Brejchovi ani nesnì. To by se mělo pranýřovat. Ne JAR!

JAR a C. HOUBOVÍ, tč. EUGENE (USA)

České knihkupectví Dialog

**DIALOG, Gutleutstrasse 13
Frankfurt 1, tel. (069) 23 52 80**

Karel Čapek

PRO Č NEJSEM KOMUNISTOU?

...Předpokladem komunismu je umělá nebo úmyslná neznalost světa. Praví-li někdo, že nenávidí Němce, rád bych mu řekl, aby šel mezi ně žít; za měsíc bych se ho zeptal, nenávidí-li svou německou bytnou, má-li chuť podřezat germánského prodavače ředkviček nebo zaškrtit teutonskou babičku, která mu prodává sirký. Jeden z nejnemorálnějších darů lidského ducha je dar generalisace; místo aby shrnoval zkušenosti, hledí je prostě nahradit. V komunistických novinách se nedočtete o světě nic, než že je naskrz mizerný; pro člověka, kterému není omezenost vrcholem poznání, je to trochu málo.

Nenávist, neznalost, zásadní nedůvěra, to je psychický svět komunismu; lékařská diagnosa by řekla, že je to pathologický negativismus. Stane-li se člověk masou, snad je přístupen této nákaze; ale v privátním životě s tím nelze vyjít. Postavte se na chvíli vedle žebráka na rohu ulice. Všimněte si, kdo z chodců nejspíš vyšpulí z kapsy ten šesťáček; jsou to v sedmi případech z desíti lidé, kteří sami se pohybují na mezi chudoby; ostatní tři případy jsou ženské. Z tohoto faktu by komunista pravděpodobně vysoudil, že buržoa má tvrdé srdce; já však z toho vysuzuji něco krásnějšího, totiž že proletář má většinou měkké srdce a je v gruntu nakloněn vlídnosti, lásce a obětovosti.

Komunismus se svou třídní nenávistí a vzteklostí chce z tohoto člověka učinit canaille; takového ponížení si chudý člověk nezasluhuje.

Z "TELEGRAMŮ" IVANA KRAUSE

Jediným omylem bývalých komunistů je, že se zmýlili ve straně.

"Honzo", ozvalo se od kuchyňských dveří, kde paní Jirkovská domývala kachlíkovou podlahu. "Řekni klukům, ať jdou konečně s téma psaná!"

"Hned, maminko", svraštěl obočí majitel elektrikářské firmy a jednopatrového baráku, Jan Jirkovský. Byl nepříjemně vyrušen ze svého nejmilejšího zaměstnání. Rozesílal právě důty zákazníkům, kteří po jeho zákrocích doufali, že nové těleso v boileru bude znova zahřívat vodu na koupání či zadrátovaná rozvodna požene neviditelné elektrony do motorů a svařovacích agregátů.

Pan Jirkovský byl nejen na slovo vztáty odborník, ale též velký psycholog. Jeho největší specialitou byly starší a solidní vily neméně solidních klientů, kteří nejenže spolehlivě platili, ale kolikrát ani nevěděli za co. Neměli žádného ponětí o napětí střídavém, a napětí stejnospěrné je uvádělo v zoufalství.

Jejich zájem o tyto blbinky se omezoval na mechanické otočení vypínače, po jehož cvaknutí se teakem obložená hala zalila přítlumeným světlem, či pumpa v pečlivě udržované zahradě vháněla další hektolity na vyprahlé záhonky a nakrátko učesaný trávník.

V případě opačném byl po několikam minutovém hromování postiženého, přivolán pan Jirkovský, který přicházel v jakoukoli denní i noční dobu. A právě tato ochota vyhovět zákazníkovi i ve čtyři hodiny ráno, způsobila nevídaný rozkvět jeho živnosti.

Při svých záchranných akcích používal zhusta method zcela nekonvenčních, zato však naprosto spolehlivých.

Byvše probuzen o druhé hodině ranní jakýmsi majitelem dostihových stájí, dožadujícím se okamžité opravy osvětlení své rezidence, pan Jirkovský nejenže podivina neposlal do háje, ale přicházel na udanou adresu během půlhodiny. Zcela přesvědčen, že čas jsou peníze, nemrhal minut zbytečným oblékáním. Svoji noční garderobu, sestávající z optimisticky puntíčkového pyjama, doplnil pouze brýlemi a pracovním pláštěm barvy bílé, čímž dodal svému vzhledu zdání důstojné naléhavosti.

Když se v tomto úboru objevil mezi hosty úspěšně rozjeté garden party, byl přijat s extatickými výkřiky úlevy a obdivu.

Klapaje domácími pantoflemi, proběhl čile kolem již značně zmrskané společnosti a nechal se dovésti zničeným majitelem k hlavnímu rozvodu. Otevřel brašnu s náradím a bystrým okem, zesíleným třemi dioptriemi, zjistil závadu.

Nebyl však naivní natolik, aby vyměnil pojistku, která vykazovala podezřelou začouzenost. Jeho akt teprve začínal. Mumlaje pro sebe nesrozumitelné glosy, provázené významnými pohvizdy, přiváděl bezmocného klienta každou vteřinou do stadia naprosté rezignace. Nedbal však a prodloužil kritickou chvíli o další dvě minuty, vyplněné měřením a jinými kejkly, až se konečně dočkal.

"Mistře, proboha vás prosím, účtujte si co chcete, ale já tady potřebuju světlo! Jinak se mi polovíčka hostí utopí v bazénu. Pochopte, že si nemohu dovolit žádný škandál..." Jeho beznaděj byla podtržena vzdáleným ječením jakési očralé dámý z lepších kruhů.

"Já chápu", odtušil jemně pan Jirkovský. "Dělám, co mohu. Ale vás elektrický rozvod je trestuhodně zastaralý. Ba životu nebezpečný. Potřebuje to rozhodně generálku a všechno předrátovat, nebo to někoho zabije.

Kdyby na to přišel inspektor, tak vás vypnou..."

"Ježíšmarjá, tak s tím něco udělejte, já nemohu být bez světla. Já tady mám ministra s chotí... A v téhle tmě lidí netrefí ani na toaletu a budou mně močit na růže...", otíral si zpocený zátylek kupec s koňmi.

Já rozumím, pane řediteli, je to frapantní situace, ve vašem postavení si nemůžete dovolit žádnou blamáž. Riskuji však svoji licenci, doufám, že chápete, ale na pár hodin se možná nic nestane. Ale jen na pár hodin! Zítra to však musím předělat..."

"Bože, s radostí!", vykřikl jásavě handlíř. "Vidím, že jsem se ve vás nezklamal, milý mistře. Ano, samozřejmě, musíte mi to dát všechno z gruntu do pořádku. Já na tom trvám..."

"Jsem k službám", oslovil teple zničeného pána, zatímco vadaska cvaka-la. Vypálenou příšinu tragické epizody přemostil měděnou licnou a odeb-rál se důstojně do ztemlé zahrady, plné břebentíckých hostí, jejichž si-luety se komicky mihotaly ve světle narychlo sehnávaných svíček. Přistou-pil k hlavnímu vypínači a - voilá - zářivé světlo zaplavilo prostory zahrady.

"Óoo, splendid!" - vykřikla hystericky jakási blondýna a vrhla se s poloprázdnou flaškou k Janovi. Výkřiky obdivu se mísily s cinkáním sklenic. Dámy a pánové byli ve stadiu, kdy jsou lidé ochotni obdivovat se čemukoli.

A zatímco novým světlem a likéry rozjařená společnost plácala Janovi na rameno, on s rezervovaným úsměvem rozdával vizitky.

Bylo již kolem čtvrté zrána, když vklouzl do zahřáté postele po bok své ženy. Odstrčil jemně její ruku rozhozenou na polštáři a do prvních trylek probouzejícího se ptactva pronesl k ztichlé ložnici:

"Obchod jde výborně, maminko! Ten balón téměř klukům teda koupíme!"

Hair Reflection

MENS HAIRSTYLISTS

SHOP NO.2
CITY CENTRE
272 PRETORIUS ST.
PRETORIA 0002

325 5748

M. Bognárová

• Český číhá a nový význam
• Maginée je českého vydavatelství
• Maginée vydává časopisy a knihy

PŘEDPLATNÉ NA ROK 86/87

(dle směnných kurzů - duben 86)

**JAR, SWA, BOTSWANA,
LESOTHO, SWAZILAND,
ZIMBABWE** vč. pošt.

R = 35

EVROPA	LODÍ	US \$	20
	LETECKY	US \$	25

USA, KANADA	LODÍ	US \$	20
	LETECKY	US \$	30

AUSTRÁLIE	LODÍ	US \$	20
A DÁLÝ VÝCHOD	LETECKY	US \$	35

Vychází desetkrát ročně.

Přetištěk dovolen s uvedením pramene.

**Prosíme oznamte včas
změnu adresy**

II. čs. turnaj

**VE VOLENÉM
MARIÁŠI !**

**NEDĚLE 15. března 87
OD 9. hod. DOPOLEDNE**

v místnostech restaurantu

Sea Wave Inn,

16 - Sovereign Rd., BEDFORDVIEW

Zapisné 40 randů (malé občerstvení v ceně zap.)

PO ODEČTENÍ REŽIE BUDOU CENY ČINIT:

**50 % I. cena
25 % II. cena
15 % III. cena
10 % IV. cena**

PRAVIDLA TURNAJE OBDRŽÍ HráCI NA MÍSTĚ !

Přihlaste se včas u PETRA FOUKALA

☎ (w)011-3395271, (h)011-8026059

nebo u PAVLA VRABLICE ☎ (w)011-6804534

Vladimír Kondr
„...žena jímavá zhoušlená výšky, temnobař krostá
výhně, stooblý hrazen plazatý... probud' se, jak je
to dál!!“

Má, zde pravdu. Když se bude žít zdroj můžete, tak to zdroje užijte.

VĚDČÍK ŽSEM CHTEL UDELAT NĚCO VELKÉHO PRO LUSTY...

● Na Divokém západě hrají poker.
„Já mám tri ces. Co máte vy?“
„Já mám revolver a v něm dvě kulky.“
„Tak to jste vyhrál, vy čtvrtku. Máte dnes
z pekla Běstí!“

Naproti - Brandřík
„Ja, ja. Člověk moudří a moudří, až
je z něj holovají idiota.“

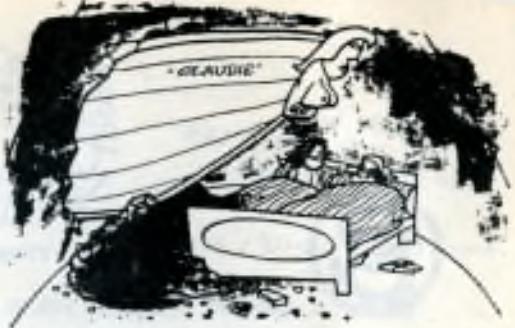
“Cepem tloučet dobře, ale při zpěvu
seš a pálí tómu níž!“

“Pro případ, že by náš Židka zase zahnal
do rybníka, mám všechno nerez!“

Miroslav Slájka
„Člověče, říkáš, že jste spisovatel a nerozumnate
A od BE!“

„Za jsi zase zapomněl rozvítit majáč!“

Janof Pospíšil

„Prý tady jeká někde žije dobrý člověk. Rádi bychom ho odchytili a vycpalí pro sbírky Národního muzea.“

Skotský obchodní zástupce je vysílan na jeden ostrov a tam je odhlučněn bouří.
Telegrafuje: „Nemohu se vrátili stop příští parník na pět dní zde telegrafujte instrukce.“
Druhý den dostane telegram:
„Nastupujete pětidení dovolenou.“

U Smithů nastoupila nová pomocnice v domácnosti. Tého dne se paní Smithová vrátila až k polnoci, takže teprve ráno měla možnost vypítat se Mary. Jak požítila večer a děti.

„Výborně, madam,“ pravila Mary. „jen ten menší černý ne a no do postele. Je so chce ještě koukat na televizi.“

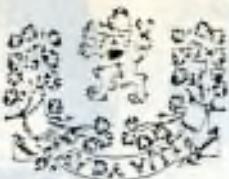
„Ten menší černý je můj muž,“ pravila paní Smithová.

Nikoliv, prosím — o slečnu nejde. Přišel jsem vás požádat o loskovu správci toalety.“

Pani Gottrobová byla na velkém safari v džungli a náležitě je vychutnávala. jednoho dne vystřílela z pušky, obrátila se ke svému průvodci a řekla: „Takl jsem si jistu, že jsem tentokrát něco zasáhla. Utkájte a zjistěte mi, jak se jmenuje zvíře, které jsem sřítila.“ Průvodce se vrátil za několik okamžiků a hlasil: „Riká, že se jmenuje Silvestr, madam.“

Uvaha o vzniku příběhu: Jistkyni člověk přál na to, že sůl mu pomáhá přežít velká letní vedra, a díle, že sůl může získat olizování tváře svého společníka. Potom objevil, že tento proces je daleko zajímavější, když společník patří k opačnému pohlaví. A potom, jak víte, vkloun na sůl zapomněl.

RADA ČECHŮ A SLOVÁKŮ V JIŽNÍ AFRICE

RADA ČECHOV A SLOVÁKOV V JUŽNEJ AFRIKE

ZPRÁVA O ZASEDÁNÍ VÝKONNÉHO VÝBORU RADY, DNE 20. LEDNA 1987.

I. PERSONÁLNÍ ZMĚNY

- i. Pan Josef Hložek zůstává nadále předsedou Rady pro JAR. Vzhledem k jeho pracovnímu přemístění do Kapského Města na dobu 3 - 5 let, bude jeho úkolem rozšířit aktivní činnost Rady v novém působišti.
- ii. Sídlo V.V.R. zůstává však nadále v Pretorii - úřadujícím předsedou je její dosavadní místopředseda, Dr. Václav Skutil.
- iii. Vzhledem k možícím se úkolům vyplývajícím z programu Rady a oslabením odchodem jejího předsedy, bylo schváleno rozšířit Výkonný výbor o následující členy:
pana ing. J. Šavrdu - za obec Českou,
pana Palo Vrablice - za obec Slovenskou
s funkčním obdobím od 15.2.1987 do konce roku 1988.
Ostatní členové V.V.R. zůstávají i nadále ve své funkci beze změny.

II. EMIGRACE

Výkonný výbor je stále v úzkém kontaktu s příslušnými činiteli ve snaze rozšířit a umožnit příliv nových emigrantů z východních zemí i za tak nepříznivé situace, která v zemi existuje a vbrzku dojde k dalšímu jednání o této otázce.
V.V.R. úzce spolupracuje s Dept. of Home Affairs při vyřizování žádostí o vstupní viza pro naše občany.

III. INFORMACE

Úřad pro informace JAR požádal Radu o užší spolupráci při řešení otázek a názorů na situaci v zemi. Výbor Rady naváže za tímto účelem kontakty s místními společensko-politickými organizacemi a hodlá presentovat při různých příležitostech naše zkušenosti o životě a jeho podmínkách v zemích za "železnou oponou", a to formou přednášek, besed a seminářů.

IV. STYK S EXILEM

V.V.R. zreviduje poslání, činnost a styk s ostatními čsl. organizacemi ve světě ve snaze sjednotit názorově co nejvíce exulantů pod jednotné a účinné vedení, jehož cílem je dosáhnout sebeurčení národu ve střední Evropě. Bude nadále odhalovat a poukazovat na falešné obrozování exilu a na destruktivní nebezpečí desinformačních zpráv i "vědeckých" traktátů, jejichž jediným cílem je rozpoltit a znesvářit dnešní exilový svět.

V. RUZNE

Dále byla projednána běžná korespondence ze zahraničí i z domova. V měsící březnu se uskuteční veřejné shromáždění Rady. Datum i místo bude sděleno prostřednictvím společenských složek v JAR. Rádi uvítáme jakékoli hodnotné podněty a návrhy k činnosti pro tento rok. Děkujeme za přízeň a podporu všech našinců, kteří se podílejí na poslání naší Rady. Bůh žehnej našim krokům!

Váš J. Veselý
gen. tajemník

SOKOLSKÝ ROK 1986 JEDNOTY SPRINGBOK

Vážení přátelé, sestry a bratři,

vánoční čas je opět za námi a abychom urychlěně ztratili, co jsme během dovolené nabyla, tak jsme po krátké přestávce opět zahájili naše sokolské cvičení. Abychom co nejlépe vyhověli našim sokolským členům, sháněli jsme lépe situované místo pro tato cvičení. Podařilo se nám zajistit tělocvičnu v jednom z nejlepších rekreačních středisek v Johannesburgu. Je to přímo v centru města - v Braamfonteinu. Sokol - Jednota Springbok cvičí každou středu večer a po 30 - 40 minutách systematické rozvíčky, vedené náčelníkem br. Pindákem, ti kteří mají ještě trochu energie, mohou hrát "skvoš" a nebo si odpočinout v sauně. Bude-li dostatečný zájem mezi našimi členy Sokola, začneme hrát volejbal a nebo stolní tenis. Kdo z Vás to ještě nezkusil, jak toto cvičení prospívá tělu, má možnost to zkusit. Bližší informace Vám může podat br. náčelník a nebo kterýkoliv člen výboru Sokola Jižní Afrika - Jednota Springbok.

Další úspěšná činnost naší Jednoty spočívala v několika výletech, zorganizovaných během roku 1986.

Ani na kulturní činnost naše vzdělavatelka nezapomínala a opět v říjnu jsme si připoměli výročí založení čs. republiky, 28. října 1918. Na přátelském pobesedování na palubě lodi Dromedaris, se sešli sokolští přátelé, popovídali si, zasmáli se všem posledním vtipům a seznámili se s jednou z nejstarších členek Sokola, s babičkou Tomsovou, které se zde v Africe moc líbí.

Ani náš nejmladší člen, záček Martin Pindák, se nenechal rušit naším veselím a klidně odpočíval po celý večer v kočárku, bez jediného hlasitého protestu.

Tak to bylo malé ohlédnutí za uplynulým sokolským rokem Jednoty Springbok, a až budete číst tyto řádky, bude již po naší valné hromadě 1987, kde budou složeny účty našemu členstvu za uplynulé období a bude zvolen nový výbor pro rok 1987.

Jsme velmi spokojeni, jak se nám naše sokolská činnost rozeběhla a jsme připraveni uvítat v našich řádách všechny ty, kteří mají zájem o sokolskou aktivitu a hlavně o cvičení. Staré sokolské heslo "V zdravém těle zdravý duch" stále platí.

Přátelé, kdo z Vás si chce zachovat mladičkou svěžest a každou středu ztratit trochu přebytečné vody a nebojí se podílet vedení našeho bratra náčelníka, je mezi námi vřele vítán.

Za starý výbor Sokola Jižní Afrika - Jednota Springbok

Leden 1987.

Jan Gralot
starosta

ZPRÁVY a SDĚLENÍ

Redakce Našince děkuje touto cestou všem jihoafrickým i zahraničním krajanům za četná vánoční a novoroční přání, na něž, vzhledem k jejich množství, není v lidských silách odpovědět individuálně.

Ještě jednou: Dík vám všem!

J. Troják

XXXXXX

Rada našich čtenářů byla patrně překvapena, když v průběhu měsíce ledna se v jejich schránkách objevil časopis South African Digest, který si žádný z nich neobjednal. Zaslání tohoto čtrnáctidenku zdarma našim čtenářům je výsledník spolupráce red. Našince a S.A. Bureau of Information. Věřím, že tento novoroční dárek vám všem, kteří jej dostáváte, přijde vhod a byl bych rád, kdyžte jej po přečtení zaslali vašim známým či příbuzným v zahraničí. Pomůžete tím rozšířit pravdivé informace o naší zemi a přispějete svoji trohou do mlýna setřít navršenou špinu, kterou na jméno Jihoafrické republiky nakydaly zahraniční sdělovací prostředky v průběhu minulých let, když naše vláda, žel, vyvijí v tomto směru činnost velmi, velmi laxní. Rovněž řada našich zahraničních předplatitelů bude S.A. Digest zdarma dostávat a to v jazyce země v níž žijí. Bohužel, na seznamu nejsou všichni - byl to spíše pokus, s jakou odezvou se celá ta- to akce setká. A vzhledem k reakci příznivé, mohou se všichni ti, kteří by zmíněný časopis chtěli dostávat, přihlásit v redakci Našince, která jejich dodatečné zařazení na list odběratelů ráda zprostředkuje. Totéž platí i o naše zahraniční krajany. V případě nezájmu dejte nám rovněž vědět, aby nedošlo k zbytečnému plýtvání užitečným materiálem.

-15-

Organizátoři II. československého turnaje ve voleném mariáši, se obrátili na redakci s následující prosbou:

Protože se turnaj uskuteční zcela odlišně než byl turnaj minulý, t.j. bude použit způsob bezpeněžního systému /žetonový systém se ukázal jako nevhovující/, bude zapotřebí k zapisování skóre u jednotlivých stolů, větší počet dobrovolníků, kteří by byli ochotni tuto službu zastat a přispět tak k hladkému průběhu turnaje. Znalost hry samotné je výhodou, leč není absolutně podmínkou k úspěšnému zvládnutí úkolu. Hbitost ve sčítání s případným použitím malé násobilky zcela postačí. Zato kibicování není u zapisovatele žádoucí. Nemáte-li tedy nic zvláštního na práci v neděli 15. března, přijďte nám pomocí. Bude určitě spousta legrace a možná, že i uvidíte, jak se hraje "durch" bez esa! Přihlaste se však předem u pánu P. Foukalu nebo P. Vrablice. Blížší naleznete na zvláštním oznámení o turnaji uvnitř listu.

"Ať říje kulevci králi!"

XX
VIDEO-KLUB NAŠINEC hlásí: Po uzávěrce únorového seznamu kazet /příloha tohoto čísla/, došly ještě následující filmy na tříhodinovou kazetě. Na systému VHS je objednací číslo 91 a 92, na Betě jsou pod číslem 59. Jedná se o barevnou pohádku na motivy B.Němcové CERTIFIČÍ ŠVAGR a tři černobílé povídky K.Čapka, které byly zfilmovány v r. 1958: GLORIE - s L.Peškem v hlavní roli, TAJEMSTVÍ PÍSMA - ve které hrají O.Nový, J.Marvan, I.Kačírková, M.Kopecký a E.Klepáčová a PRÁVNÍ PRÍPAD - s M.Kopeckým a F.Filipovským. Možná, že si na ně pamatujete ještě z domova; promítaly se pod názvem: O VĚCECH NADPRIROZENÝCH.

Oba filmy jsou velmi dobré kvality.

Podzimní seznam věcí TUZEXU pro r.1986, jež mohou někteří lidé v ČSSR za určitých okolností dostat, je sice mnohem omezenější, než to, co může mít v jakémoli svobodné zemi naprosto každý, ale i tak je zřejmé, že ten, kdo má v československu zahraniční příbuzné dost hluopé na to, aby tam posílali peníze a dary, se má mnohem lépe, nežli ten, kdo pochází z rodiny, jejíž ani jeden příslušník v krizových obdobích nezakolísal, nepodlehl a nezradil.

Tuzexový letáček vytiskný v angličtině připomíná těm, kteří zakolísali, podlehli a zradili: "...pamatujte, že přes Tuzex posíláte nejen dar, ale také kousek štěstí téměř ve staré zemi, kdož myslí na vás." Z nepochopitelných důvodů musí být celý Tuzex /lidé, kteří ho řídí/ strašně zamílován do zrádných emigrantů, neboť služby, které jim nabízí, jsou přinejmenším pozoruhodné. Posuďte sami:

"zařídíme doručení tuzexových bonů přímo vašim příbuzným a přátelům. Obnos, který můžete poslat, je neomezený. Jeho příjemce může za bony koupit krásné, kvalitní zboží dle vlastního výběru v obchodech Tuzexu."

A kousek dále:

"v případě, že se zamýšíte přestěhovat do Československa natrvalo /pár se jich vyskytlo - pozn. pisatele/, prodiskutujte finanční transakce jakéhokoli charakteru s vaším agentem. Tuzexové konto může být založeno až tehdy, když máte v Československu stálou adresu."

V seznamu potravin, alkoholu, různých parfémů a mýdel, jež leží v supermarketech svobodných zemí k dispozici každému, kdo zaplatí místní měnou, kterou mohou samozřejmě obdržet i cizinci po naprostu jednoduché výměně směnitelných peněz v každé bance, jsou především věci, jež se na oficiálním čs. trhu nevyskytuji. Až na pražskou šunku, Becherovku a "Coffee TUXEX", jsou to věci kapitalistické provenience. Pražská šunka a Becherovka se však na běžném trhu pro čs. pracující bez tuzexových bonů rovněž nevyskytuje. Proč? Tuzex na tuto otázkou patrně neodpovídá vůbec, anebo velice vyhýbavě, ačkoli odpověď je jednoduchá. Čs. pracující musí prostě stačit k radostnému budování socialismu a volání slávy osvoboditelům futro a obrok socialistické kvality. Tuzexový žrádlem a chlastem však privilegia pro příbuzné a známé těch, kteří podlehli a zradili zdaleka nekončí. Lidi v OMNITRADE Ltd., jako generálnímu agentu pro Tuzexy v Kanadě, se v honbě za dolarem opravdu snaží. Tak v seznamu lidským žaludkem nestravitelných věcí, jsou automobily Škoda v sedmi verzích v cenách od 2957.00 až do 4350.00 kanadských dolarů, televizory české i japonské, rádia, magnetofony, videoaparáty /pouze kapitalistické/, ledničky i mrazničky, pračky, myčky nádobí, různé domácí přístroje, jízdní kola, kompjůtry a řetězové pily. Síť tuzexových prodejen se v Československu rozšiřuje úměrně s množstvím českoslováků, kteří opouštějí zemi a po nějaké době tam posílají dárčeky, léky a peníze. Nějak si odmítají uvědomit, že tak pomáhají udržovat čs. komunismus při živoření.

Ať jakkoli, existence a činnost Tuzexu je monumentálním důkazem morálního krachu a žalostné hospodářské situace v Československu. Situace tak špatné, že režim ústy Tuzexu a jeho agentíků dělá všechno možné, aby se vnitil emigrantům, zneužívaje jejich vazeb k příbuzným v Československu a to vše pro to, aby získal nějaké hodnotné peníze, jimiž by alespoň přechodně vyřešil své nejhorší nedostatky.

Jinak řečeno - mezi řádky v letáčku Tuzexu můžeme vyčíst jedno:

MÁME HLAD, POTŘEBUJEME VAŠI POMOC, SMILUJTE SE NAD NÁMI, NEBO UTEČEME I MY!

Leč zamysleme se dále. Nejsou-li mnozí emigranti dostatečně motivováni ve svém negativním vztahu k rudé diktatuře, měly by tak být aspoň autority svobodných zemí, které by činnost Tuzexu netolerovaly a zasílání dolarů do Československa omezovaly na nutné sociální případy.

V Kanadě tomu však není. Obchodní i jiné styky mezi Československem a Kanadou přímo vzkvétají a nikoho v kanadské vládě ani nenapadne možnost ovlivňovat vládu ČSSR v tom smyslu, aby přestala terorizovat, pronásledovat a vydírat své vlastní ustrašené obyvatelstvo. Zatím vláda Kanady přísně odsuzuje vládu Jihoafrické republiky za to, že znemožňuje profesionálním revolucionářům pustosit zemi a působit všeobecný rozrát. A nejen to! Kanadská vláda si bezprecedentně přivlastňuje právo ultimativně nařizovat Jihoafricánům, co mají dělat. Když to samozřejmě nedělají /byli by blázni/, lidé typu Joe Clarka dávají zavírat jihoafrické turistické kancerláře a aerolinie. Vypadá to tak, jakoby pouze členové kanadské vlády přesně znali okamžité léky na jihoafrické problémy. Já, jako stále ještě Kanadán ale vím, že jakkoli početná a drahá celá vláda Kanady je, zrovna tak je bezradná, pokud jde o řešení vážných problémů v zemi, ve které se pokouší legitimně vládnout, dle mnohých názorů však působit stále větší chaos, aby nebylo vidět na nikdy nevidanou korupci a zlodějny, které daňovým poplatníkům obracejí žaludek a vyprazdňují kapsy.

Nepochybuji proto o tom, že v Moskvě je pan Mulroněv a jeho gang velmi dobře zapsán. Možná ještě lépe, než předáci ostatních politických stran v Kanadě.

Pro čtenáře Našince:

Jiří Peterka

HLEDÁM ČESKY MLUVÍCÍ PANÍ,

která by měla zájem pečovat o 4 měs. miminko a bydlí ve východní části PRETORIE.

Bližší informace vážným zájemcům sdělí:

Simona Bergh - tel. č. 012 - 736021 x 270

/pouze prac. dny 7.30 - 16.00/

**Měs - II randík zbytečný
neutrácí za sláčky
bud ho pošli mamince
nebo podpoř NAŠINCE !**

- děkuje tiskový fond -

V neděli, dne 1. února 1987, se znovu sešli členové Sokola Jižní Afrika, aby na Výroční valné hromadě zhodnotili svojí činnost v minulém roce a rozhodli, kdo v roce novém převeze řízení naší Jednoty.

Jednání Valné hromady, která se konala v železničářském klubu ve Sturrock Parku, zahájil odstupující starosta br. Jeřábek, který ve své obsažné zprávě zhodnotil provedení jednotlivých akcí minulého roku a přečetl výkaz finančního hospodaření Jednoty za rok 1986.

Kopie finančního rozpočtu byly k dispozici i členstvu, takže každý měl příležitost otevřeně nahlédnout do sokolského hospodaření a vznést případné dotazy. Rozpočet a jeho správnost byl potvrzen i konečnou zprávou Revizní komise, přednesenou předsedkyní RK, sestrou Jodasovou.

Poté br. Jeřábek přistoupil k objasnění letošní volební procedury, která byla již předem připravena odtupujícím výborem. Šlo o to, aby bylo zamezeno jistému nedostatku z minulých let, kdy ten či jiný člen navržený do výboru, byl zvolen a potom funkci odmítl. Byly proto připraveny kandidátní volební listiny, na kterých figurovala jména členů Sokola J.A., se kterými se již předem hovořilo a kteří vyjádřili svoji ochotu funkci ve výborech přijmout, pakliže budou rádě zvoleni.

Za nového starosty byl br. Jeřábek a ostatními členy dosavadního výboru navržen a doporučen bratr Pavol Vrablic, který v krátkém rozboru přednesl členstvu svoje plány a program do nového volebního období. Jeho prohlášení bylo přijato členstvem s bouřlivým souhlasem. Bylo by pochopitelně předčasné činit již dnes závěry, ale se zkušeností minulého roku, ve kterém hr. Vrablic zastával funkci ve výboru, můžeme s uspokojením konstatovat, že v osobě br. Vrablice se Sokolu J.A. dostalo člověka, který je nejen dobrým organizátorem, ale především energickým a cílevědomým vůdcem s pevnou rukou a přirozenou autoritou. V jeho osobě má Sokol J.A. takřka jistotu, že nastanou pozitivní změny, které oživí celkovou práci naší Jednoty, které rozprudí krev našeho stávajícího členstva a přivedou nové členy do našich řad.

Podstatou ideového programu nového starosty je pevné přesvědčení, že konečně nastává doba, kdy všichni Češi a Slováci v Jižní Africe, by měli pochopit, že pouze v jednotě je síla a toliko jednotou lze docílit těch nejnáročnějších tužeb. Bratr Vrablic ve své řeči zdůraznil, že každý je v našich řadách vítán, každý je vítán i na všech našich akcích, ať už členem Sokola je či není. Naše Jednota bude mít dostatek místa pro každého, kdo je ochoten podat ruku ke spolupráci. Totéž platí pro ostatní organizace Čechů a Slováků v Jižní Africe: ať jde o Radu, SVU, Našince či bratrskou Jednotu Sokola Springbok. Jednota Sokola J.A. nabízí všem ruku k těsné a bratrské spolupráci. V době, ve které žijeme, není místo pro tříštění a desintegraci.

Po diskusi bylo přistoupeno k vlastní volbě nového výboru. Volební komise, ve složení s. Valchařová, br. Kalaš a pan Michal Švejda, kterému Sokolové dali možnost, aby nadstranickému muži, aby po svém diskuzním příspěvku zafungoval poněkud pozitivnějším směrem - byla schválena Valnou hromadou a ujala se práce.

VÝSLEDKY VOLEB :

1. Starosta	-	Br. Pavol Vrablic	52 hl.	7. Zapisovatelka	-	S.M.Jodasová	41 hl.
2. Jednatel	-	Br. J.Stítkarovský	32	8. Náčelnice	-	S.J.Chocholová	56
3. Pokladní	-	S. M.Jeřábková	44	9. Zábavy	-	Br.M.Rifler	47
4. Místostarosta	-	Br.J.Majer	51	10. Zábavy	-	Br.L.Štěrba	32
5. Hospodář	-	Br.Valchař	58	11. Sport	-	Br.J.Henych	53
6. Vzdělavatel	-	Br.J.Lenhart	49	12. Zájezdy	-	Br.P.Keist	54

Jako členové Revizní komise

byli zvoleni:

1. Br.M.Tomeš	- 30 hlasů
2. Br.D.Mitana	- 36
3. Br.P.Peška	- 35

Všichni zvolení funkci přijali. Po krátkém závěrečném projevu, cca v 18.45 hod., Valná hromada skončila.

Za Sokol Jižní Afrika:

J.Stikarovský v.r. - jednatel

Die Fotografie 2 aktuálně & jednoho během 11 měsíců starých.
Rádovitý omlouvám. V základní a drogostních na
Plíží až do výroby.
Dra Richter lékárna „Uzlat. Iva“,
Praha 1., Revoluční čís. 5.

Ku národním slavnostem!

Lampiony
kulaté a zploštělé
holické, běžecké, běžecké
a modré, slovenské
kolory se svíčkou Čech,
sokolským, korunou, hvoz-
dalem, květináčem nebo je-
drobarvou. Vše po pen-
sim Františka Palackého,
lucerny po et. 120, 150 a
et. 220.

Praporečky
červené balony papírové,
a spirálové, sásky a pop-
b. t. d.

Čeněk zdrojek
C. a. k. dřevní obch.
ozdobný

„U mě
v Praze

SI

amv.

PRUŽINOVÝ ZDROBUZ ZDROUZ!

Pevné bujně poprsí!

Aristokratická růčka!

Pojednání záložného zdrav-
ma a vyplacené Kosmetické
laboratoří „OLYMP“ Praha-
Smíchov 42.

EEEEEEEEEEEEEE

Výstrah:

plat plat!

<

NEJBЛИŽŠÍ SPOLEČENSKÉ A SPORTOVNÍ
AKCE PŘIPRAVOVANÉ SOKOLEM J. A.

NASOPUSTNÍ TANEČEK

Bude se konat v pátek, dne 27.února 1987. Začátek v 19.00 hodin večer. V tomto roce budeme tyto taneční večírky konat pod střechou Německého klubu v Edenvalu, jehož prezident pan Erwin Schier, který je našim bývalým krajanem z Liberce, nabídl Německý klub našemu Sokolu k dispozici. Jak mnozí jistě ví, bratr Chochola ukončil svoji smlouvu s Železničním klubem ve Sturrock Parku a proto se Sokolský výbor rozhodl poohlédnout se po novém působišti. Po krátkém rozmyslení jsme vzali Německý klub. Vyhody tohoto kroku jsou zřejmé. Německý klub má velký a malý sál, divadelní scénu, kde by se mohli zopakovat "Broučci", případně jiné novinky našich autorů, včetně Sokolských a národních jubilejí. Pro milovníky dobrého jídla a pití jsou denně k dispozici teplá a studená jídla připravená dle naší chuti, včetně řízného sudového piva z Windhoeku. Ceny jídel a nápojů jsou opravdu "klubové", takže nikdo se nemusí bát, že bude vzat na hůl.

Německý klub též disponuje několika tennisovými kurty, které nevypadají přeplněny, takže naši tenisté mohou pokračovat v dobré české tradici. Pro plavce je k dispozici objemný bezén, pro starší pány a dámy prostorná terasa, vhodná k šachům, mariáši či obyčejnému posezení.

Největší výhodou je však dostatek parkovacího prostoru a centrální poloha klubu, jak pro Johannesburgské tak pro Pretorijské. Pro ty nejživnivější se klub honosí objemnou šenkovenou /pubem/, rezovitě vyzdobenou, kde jsme k našemu milému překvapení našli i československou vlajku.

Přesná adresa klubu je : Edenvale Deutscher Verein, 8-10, Plantation Road, Edenvale. Telefon 609-2225.

Na přiložené mapce se pokusíme navést vás na správný azimut. Takže nikdo by neměl zabloudit.

Vstupné bude jako obvykle, jednotlivci R 5-00, dvojice R 7-00. Do vstupného je zahrnuto malé občerstvení a k obsluze nám bude k dispozici vrchní s dvěma pomocníky.

K tanči a poslechu bude hrát naše "Sokolské disco", k občerstvení teplá a studená strava - /komu nebude stačit občerstvení v ceně vstupného /, jakož i velký výběr piva, vína a popřípadě něčeho ostřejšího. Jako zlatý hřeb večera bude tombola s velice zajímavými cenami.

Co každý může :

1. Slušné tančit
2. Tiše jíst a rozumně popíjet
3. Bavit se a juchat do 50 dB.
4. Nadávat na výbor Sokola
5. Pomlouvat a kout pikle
6. Používat toalety /Max. 2m papíru/.

Co se nesmí :

1. Fackovat Němce
2. Fackovat krajany
3. Znečistovat sál a toalety
4. Krást popelníky
5. Házet flaškama a jinými předměty
6. Pomlouvat starostu, župana a vrchní náčelnictvo Sokola
7. Přinášet pod kabátem vlastní nápoje.

Doufáme, že se vám všem na novém působišti bude líbit a že se dostavíte v hojném počtu.

AKCE - STŘELECKÝ DEN

Jde o naprostou novinku, která se bude konat pod záštitou střeleckého klubu "Ray Wolf Shooting Club" v Randfonteinu, jejímž členem a výborem je náš milý sportovní náčelník bratr Jiří Henych.

V neděli, dne 8. března 1987, se všichni zájemci o ostrou střelbu dostaví na střelnici v Randfonteinu, kde budou mít příležitost překoušet svoje zbraně a střelecké umění. Střílet se bude z loveckých kulovnic, brokovnic, malorážek, pistolí a revolverů všech kalibrů. Prostě kdo co má, přivezte si to a bude rachot.

Ovšem rachot přísně organizovaný a disciplinovaný. Takže tvrdé nápoje po dobu střelby budou zakázány a kdo by náhodou neodolal, střílet už pak nebude. Všeobecné osvěžení se bude konat po střelbách, kde budeme mít připraveny nápoje lehké i těžší včetně brusaje.

Maso bude možno zakoupit na místě, ale nikomu se nebrání, aby si přinesl svoje. Munice pro soutěž "Král střelců" bude k dispozici na střelnici. Na soutěži ostatní a na běžnou střelbu si však náboje musíte přinést svoje. Při nejlepší vůli nejsme schopni vybavit střelce néboji všech možných kalibrů. Chápeme též, že budete muset brzo vstávat. Bohužel.

Vítěz v soutěži "Krále střelců", jakož i vítězové ostatních soutěží budou odměněni pohárem /Král střelců/, diplomy a věcnými cenami.

Víc vám už neřeknu, protože máte být překvapeni. Takže každý přesně v 08.30 na místě. Pro jaré vstávače - střelnice je otevřena již v 08.00. Avšak nejpozději v 08.30 musí být každý na palebném stanovišti, jinak se bude pouze dívat. Proto si nařídte budíka na 06.00, abychom tam byli opravdu včas !

Jak se dostat na střelnici :

Pro každý případ přikládáme mapku. Jedete-li ze směru Johannesburg, dáte se po výpadovce W2 - směr Roodeport-Randfontein. Výpadovka vás vyhodí na R 41 /Main Reef Rd/, která se prodlužuje na Randfontein Rd./pořád R 41/. Po té se dostanete ke křižovatce /R 28-R21/, kterou přejedete a dostanete se k železničnímu přejezdu /mostu/. Za želez. mostem je "stopka" po které odbočíte doprava a asi po 8-10 metrech uvidíte rozdvojení cesty. Držte se levé cesty, po které cca po 8-10 km dojedete na vjezd k pozemku po levé straně. Nemůžete to splést, protože již za železničním mostem budou po levé straně šípky a u vchodu naši lidé.

Ti co jedou z Pretorie se dají po R 28 na Krugersdorp. Na též R 28 projedete Krugersdorp /ulice Simon Bekker, Market Str./ a pak odbočíte vpravo /R 24/ - Luipaard Rd. Po několika kilometrech se Luipaard Rd. mění na Industrial Rd. po níž pojedete až k odbočce Rustenburg Rd./Stále R 24/. Jakmile dojedete ke Krugerspark Game reserve, dáte se první odbočkou doleva /Tweelopies Rd./, po které cca 4 km dojedete na střelnici, která bude po pravé straně. Naše šípky vás povedou již od Tweelopies Rd.

Naprosto nutné "must" ! 1. Každý musí mít ochranné brýle

2. Každý musí mít pouze venkovní "holster".

3. Doporučují se "sluchátka", nebo vata do uší.

Důležitá výzva ! Na všechny Sokolské akce jsou srdečně zváni všichni !
Tedy i nečlenové Sokola ! Máte-li chuť, přijedte mezi nás a bude legrace i mnohé poučení. Přiznejte si, že mnohý má doma bouchačku a ještě z ní pořádně nevystřelil. Takže munici a zbraně připravit a uvidíme, jak obhájíme barvy řs. ostrostřelců ! Nashledanou na střelnici v Randfonteinu ! Zájemci o další detaily volejte br. Jirku Henycha, tel. 011/674-2868 /po 18.00 hod./

Co dál máme připraveno ?

Je toho hodně, věrte nebo ne ! Bude autobusový výlet, bude dětský tábor, bude ples a šibřinky, bude Miss. Czechoslovakia a Karneval, bude pěkná řádka "tanečků". Nechceme slibovat dopředu a též nechceme házet konečnými termíny, o kterých není dosud jisté, že jsou finální. O všech akcích však budete zavážas informováni jak v našem Sokolském tisku tak v časopisu Našinec. Budeme rádi, zúčastníte-li se našich akcí v hojném počtu, Sokolové i Nesokolové. Naším cílem není vytvářet "Exclusive Club", ale shromáždit co nejvíce Čechoslováků, aby se poučili, pobavili a cítili se jako doma. Je už načase, abychom pochopili, že nezáleží na tom, kdo je kdo, ale kdo má dobrou vůli a mladé srdce.

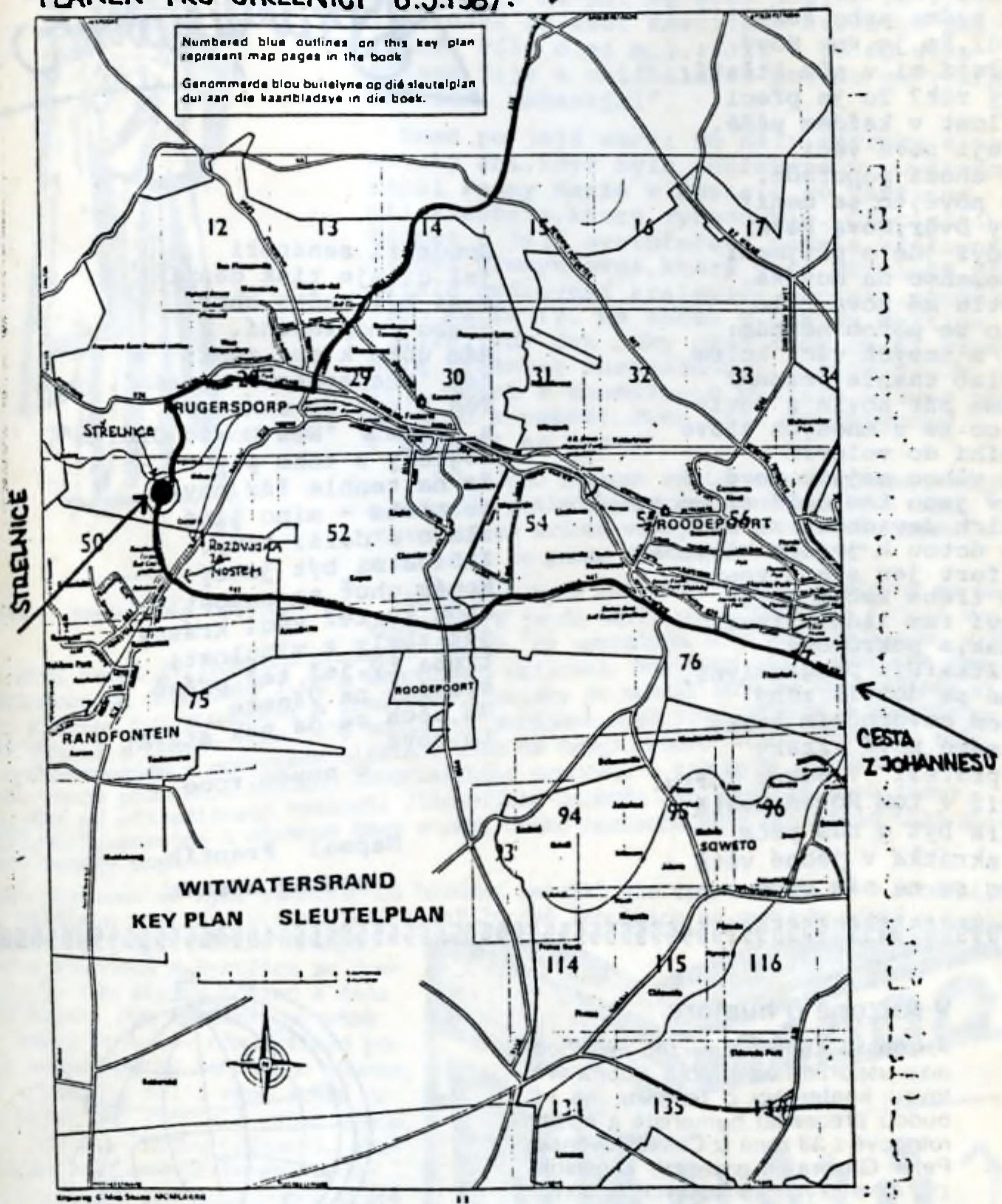
Na zdraví !

Za Sokol Jižní Afrika

Pavol Vrablic v.r.
Starosta

Jindřich Stikarovský v.r.
Jednatel

PLANEK PRO STŘELNICI 8.3.1987.

Stojím tu v zadumání
nad plným P.O.Boxem.
Lidi mi různý přání
házejí každý rok sem.
Nápaditými slovy
tak sedmi nebo šesti
tvrdí, že je Rok Nový
a přejí mi v něm štěstí.
Nový rok? To je přeci
událost v každém pádě.
Miluji nové věci
jak chodí popořadě.
Vše nové, to se cení:
Nový Dvůr, Nová Paka
a když jde o příjmení
vzpomeňme na Nováka.
Chytla mě nová role
a to se potom neznám:
Což z nových věcí kolem
udělat takhle seznam?
Vezmu pář novin z novin
ač co se z mnohých klove
zabíhá do volovin
jež vůbec nejsou nové.
Slov jsou tam celé sloupce.
Z nich devadesát ze sta
i s úctou k jejich hloubce
je furt jen stará vesta.
"Je třeba začít nové"
praví tam lid vlivní:
Jinak, a pokrokově
zkrátka: Být progresivní.
Také se dozvíš záhy
v tom novoročním horku
že máme nové vztahy
s "přáteli" v Novém Yorku.
Totiž v tom Novém Světě
začla být o nás péče
no zkrátka v jedné větě –
něco se na nás peče.

Soudruzi senátoři
jež cituje tisk denní
musí být buďto choří
anebo podplacení.
Mám úctu k oné zemi:
Zem "Rhapsodie v Modrém".
Též blbne se sankcemi
a jakým's "New World Ordrem".
Logicky z toho plyne
že na tenhle řád nový
je třeba – mimo jiné
zlato a další kovy.
Začíná mi být jasný:
Nemám chuť na novosti
Jsou tu též věci krásný
jež zbyly z minulosti
třeba ty, jež teď právě
slavíme na Vánoce
Na těch se dá pak stavět
to nové
v novém roce.

Napsal Frantík,
rozený básník

V Arizoně o humoru

Arizonská státní univerzita ve Phoe
nixu uspořádá od 1. do 5. dubna svě
tovou konferenci o humoru, na níž
budou přednášet humoristé a humo
rologové z 33 zemí (z Československá
Peter Gavora), a profesori lingvistiky
z 62 amerických, kanadských, britských
a australských univerzit. Zahajovac
přednášku má Vladimír Škulina na té
ma "Smich pro lidé a lidé pro smich –
humor proti násilí, demagogii a hlou
posti".

OD POČÁTKU BYLA UCTÍVÁNA JAKO SVĚTICE

Studie Bl. Anežky od J. V. Mysibeka

Když Anežka 2. března 1282 zemřela, zdálo se, že jí titul světice, který jí byl dáván už za života, bude brzy přiznán oficiálně. Vždyť abatyše - Přemyslovna, byla známá i za hranicemi českého království. Papež Řehoř IX. ji na př. ve svém dopise ze 7.6. 1235 dává za vzor kastilské královně Beatrici. Píše o ní m.j.: "Již v útlém věku přísně žije a oblíbila si obřat se výhradně věcmi nebeskými".

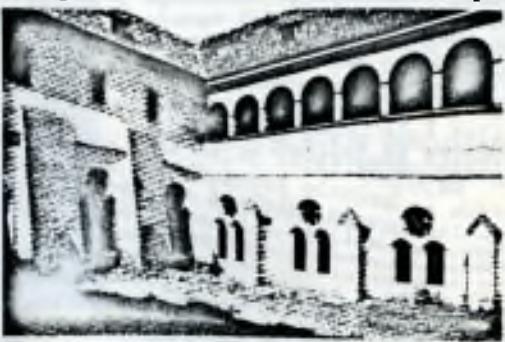
Hned po její smrti se daly zázraky a neustaly ani, když byla pohřebena v postranní kapli Panny Marie v kostele sv. Vavřince při klášteře, který vybudovala. Oficiální žádost o její svatořečení podala královna Eliška Přemyslovna, která její přímluvě přičítala uzdravení královce Václava, pozdějšího Karla IV. Na sněmu v den sv. Martina r. 1328, tedy dva roky před svou smrtí, oznámila královna shromážděným českým páňům svůj úmysl a zádelouho vyslala slavné poselstvo k papeži Janu XXII. do Avignonu. V žádosti se prosí:

"Aby Jeho Svatost ráčila onen ctihoný, svatý a bohumilý poklad, který již dlouho září v nebi, postavit na svícen veřejného a obecného uznání a připsati tu pannu do seznamu svatých".

Doba však byla neklidná a přání královny se nevypnilo. V jejím úsilí pokračoval ale i její syn,

císař a král Karel IV., ale ani on neměl úspěch. Na smrtelném loži příkladně synu a dědici Václavovi na srdce, aby i on o kanonizaci usiloval. Husitské války však vše znemožnily. Klášter byl zpustošen a znesvěcen, klariky se musely uchýlit do kláštera v Panenské Týnici a teprve roku 1436 mohla být zahájena opět nová jednání o svatořečení. Ve vydrancováním a pobořením klášteře však už nebylo možné nalézt Anežčino tělo a to bylo tehdy podmínkou každého kanonizačního procesu. A tak byla jednání opět zastavena. Při té příležitosti vyslovil litoměřický probošt Jan Papoušek svou známou předpověď, že "...pokojné a šťastné časy v zemi české nastanou, když obyvatelé tělo Blahoslavené Anežky najdou".

Úsilí klarisek se nyní zaměřilo na hledání ostatků, ale teprve, když se v roce 1627 zase do kláštera vrátily. V roce 1643 spatřily dvě řeholnice na určitém místě v kapli Panny Marie zvláštní světlo. Abatyše Anna Klára Stanická z Bystřice se domnívala, že je tam skrytý poklad a dala na místě kopat. Pod cihlami byl však nalezen starý hrob a v něm zetlelé pozůstatky oděně zbytky řeholního roucha. Z hrobu vycházela silná vůně, která se ještě několik dnů linula z oděvů všech, kdo byli otevření hrobu přítomni. Abatyše uvědomila ihned pražskému arcibiskupu, kardinálu Harracha, neboť právě podle této vůně, která obklopovala již kdysi Anežčino mrtvé tělo před pohřbem, byla přivedena na myšlenku, že se jedná skutečně o hrob uctívané zakladatelky kláštera. Kardinál Harrach vyslal do

„dříve Bl. Anežky v Praze dnes

kláštera komisi a 13. června sám prohlédl ostatky a pak je v zapečetěné schránce vložil do jiné větší a odevzdal přítomnému kvardiánu Minoritu do úschovy. Naprostá jistota, že se jedná o ostatky Anežčiny ovšem získána nebyla. Proto císař Ferdinand III. dokonce klášteru finančně přispěl na další výzkumy. A tak v říjnu téhož roku byl za oltářem nalezen vyzděný hrob a v něm dřevěná skříňka s kostmi. Kardinál Beran se ve své práci o Blahoslavené Anežce domnívá, že toto byly skutečné ostatky světic, neboť podle legendy, byla její mrtvola už v letech 1322-23 z hrobu vyzdvižena a zbylé kosti uloženy v dřevěné skříni. Protože ale nebyly nalezeny žádné dokumenty písemné, nebyla jistota ani v tomto případě.

Oba nálezy se však opět ztratily, buď při požáru kláštera v r. 1689, kdy se kaple Panny Marie sesula, nebo později při sekularisaci kláštera roku 1782. Do dneška se - přes rozsáhlé archeologické průzkumy areálu - nic nenašlo. Pražský arcibiskup, kardinál Bedřich Schwarzenberg, dosáhl pak alespoň toho, že papež Pius IX. v roce 1874 prohlásil Anežku za Blahoslavenou.

Zachovalý ostatek z Anežčina těla dovezla ale do Španělska vdova po císaři Maxmiliánnovi II., Marie, rodné Španělka. Její dcera Jana, sána Klariska, věnovala ostatek - spodní čelist s jedním zubem, na jejíž spodní straně je napsáno "Os venerabilis Agnete a Praga" - kostelu v Escorialu. Zde je uložen spolu s ostatky jiných světic v oltáři Zvěstování Panny Marie. Ostatek je uveden již v nejstarším katalogu z roku 1724.

Před několika lety se obrátil český kněz, Páter Josef Novotný, představitel výdeňských Křížovníků s červenou hvězdou, řádu, který kdysi Anežku založila, do Escorialu a prosbou o věnování části ostateku. Jeho žádosti bylo vyhoveno a Otec Novotný dostal relikvii Blahoslavené Anežky, která je nyní uložena v krásném reliktáři a patří k největším pokladům našich Křížovníků.

Hlas Sv. Cyrila a Metoda - prosinec 1986

BISKUP DR. ŠKARVADA

Za své návštěvy v Austrálii vyslovil český biskup Mons. dr. Jaroslav Škarvada při besedách s krajany zajímavé názory a poznatky, které si zaslouží, aby byly zaznamenány:

"V počátcích první republiky se naše katolická církev nacházela - na rozdíl třeba od polské - v nepříznivé situaci. Jedním z hesel oné doby bylo: ...pryč od Vídne, pryč od Říma. Do jisté míry to bylo pochopitelné - po celá staletí katolická církev v Čechách reprezentovala spíše rakouskou monarchii než své české věřící. Mnozí biskupové, kteří působili ještě v době první republiky, získali své úřady v dobách monarchie a nepocházeli z českého národa, kterému proto nemohli a nedokázali rozumět. Tato situace se však změnila. Otázka katolicismu v naší vlasti není dnes otázkou národnostní. Církev je nyní reprezentována duchovními z našeho národa. Bohužel se však katolická církev v Československu dostává do svízelných problémů, zaviněných dnešní komunistickou vládou. Ze 13 tamních diecézí jsou dvě obsazeny biskupy, přičemž tomu pražskému je již 87 let. Církvi schválení duchovní na biskupský úřad nedostávají potřebný státní souhlas k výkonu úřadu. Velká řada farností po celém státě je neobsazena a situace se stále zhoršuje..."

Nejdůležitější je, že naše církev vyšla tak říkajíc ze zákopů, ve kterých se bránila proti útlaku a zlu ze všech stran pouze v zájmu katalíků. Ignorovala pokoření a utrpení ostatních lidí - nekatalíků. Naše církev dnes usiluje o to, aby všichni lidé na celém světě - bez ohledu na náboženský vyznání či národnost - mohli žít spokojeně a důstojně, tak jak se na člověka sluší. Dnešní katolická církev bojuje za všechny lidí proti násilí a zlu a brání lidská práva. Duchovní naši vyšli z jakéhosi ghetto izolovanosti a konají svoji křesťanskou povinnost všude a za všech okolností. Najdete je nejen v misích v zemích třetího světa mezi těmi nejchudšími, ale i ve vězeních komunistických režimů, kam jsou pro svou víru zavíráni."

/z australské "PANORÁMY"/

ČTENÍ o ČTENÍ

1. ZPRÁVA O MÉM DOMÁCÍM VĚZENÍ

1. (Úvodem)

Pod trvalým a otevřeným policejním dohledem jsem od 5. srpna 1978. Tento dohled měl v různých obdobích různé formy; v zásadě však mohu říci, že rozmanitost změny, kterým podléhá, prozrazuje jako svou základní linii jeho postupně zaslužování.

2. (První fáze)

Od 5. srpna až do konce měsíce stálo u vjezdu do našeho domu na Hrádečku v Vrkách, kde se původně zdržují jde v podstatě o samotu/, nepřetržitě policejní auto s dvěma uniformovanými příslušníky SNB /střídanými po osmiminutových směnách/. Po celý měsíc byla přítom silnice, vedoucí kolem našeho domu, zatařena z jedné strany barikádou ze štěrku a z druhé strany byla vybavena značkou "Vjezd zakázán"; z této strany bylo tedy možno k nám přijet. Barikáda i značka koncem srpna nahoře zmizely. Příslušníci SNB se zabývali témito činnostmi:

- Kontrolovali kolmaječouci auta /moc jich ovšem vzhledem k výše zmíněnému opatření nebylo/, uklidili fiktivní pokuty a občas jim odnímali technické nebo i fiktivní průkazy.
- Pokud nějaké auto přijelo přímo k nám, byly tyto kontroly přísnější a myšlen hostům bylo vždy sděleno, že k nám jdou "za vlastní nebezpečí". Až dvakrát jsem se dotazoval, jaké nebezpečí v našem domě hrozí /na tuto informaci jsem měl zjevně nárok/, bylo mi však sděleno, že příslušníci SNB nejsou vybaveni příkazem hrozící nebezpečí nějak konkrétně specifikovat. Legitimování a varování byli i příliš návštěvní.
- Když jsem já sám někam jel autem, jezdil policejní vůz za mnou, a když jsem pak pěšky obcházel obchody a dělal jiné pochůzky, chodil těsně za mnou nebo vedle mne policista s výstražkou, anžil se poslouchat, co kdo hiká, legitimoval osoby, s nimiž jsem až doval v delší rozhovoru, nahlížel mi přes rameno, když jsem odesílal poštu, poslouchal u budky, když jsem telefonoval apod. /Tak se chovali všechni, kdo byl zřejmě o výši příkaz; ve způsobu tohoto počinání však byly píšťaly výčhylky, odvísle od povahy toho kterého policisty./ Začel-li jsem k někomu na návštěvu, dovnitř nevnímal ani mi v návštěvě nebránil.
- když jsem doma opustil příšky, například na procházku se psem, chodil rovněž jeden policista sice se mnou.

3. (Druhá fáze)

V září a říjnu byl tento dohled zmírněn: ve všední dny strážil většinou pouze ve dne; nepřetržitý dohled byl převážně jen o víkendech. Některé dny mne nehlídali vůbec.

4. (Třetí fáze)

Dne 6. 11. večer jsem byl povězen funkci mluvčího Charity 77. Zdržoval jsem se tehdy v Praze a hned druhý den ráno, tj. 7. 11., jsem zjistil, že jsem sledován tzv. "operativou".

U venkovské chalupy, v níž se většinou zdržují, byl vybudován zvláštní strážní domek na mnoha nohách, podobající se sovětskému lunochodu.

Tato "operativa" je úkaz už dobře známý a dostatečně prozkoumaný, neboť ji měli, jak známo, v různých dobách dr. Hájek, dr. Hejdánek, dr. Mlynář a nejdéle ji má, nenýkám-li se, Petr Uh. Jeji počínání nebudu tedy podrobne popisovat, omezím se na základní faktu: jde o tři muže v cívii se šestsettrojkou, kteří – pokud jsem doma – sedí ve svém autě a hledí na dveře našeho domu. Pokud někam jedu autem, jedou za mnou a zastaví většinou před domem, do něhož vstupuji /bez ohledu na dopravní značky/, a pozorují mnoho navštívených dům /občas se při tom potulují po jeho schodištích/. Chodím-li po měsíč pěšky nebo jechá mě metrem či tramvají, dva z nich chodí neustále za mnou, třetí se s šestsettrojkou plouží v naší blízkosti. Všechni jsou přitom propojeni vysílačkami. Hospody, restaurace a bary navštívují se mnou /sedí ovšem v jiném stolu/, ba i v sauně se se mnou potí, do soukromých bytů vás nevnikají. Legitimují všechny, s kým se sektám /pokud dotyčný sám nebo já neprozradíme jeho jméno, abychom byli ušetřeni vejšné perlustrace/. Občas mne a osoby, s nimiž hovořím, fotografiují. Pokud jsem byl na Hrádečku, byl jsem pod dohledem uniformovaných příslušníků SNB a jejich dozírání mělo v podstatě tutož podobu jako v první fázi /tj. v srpnu/.

5 (Čtvrtá fáze)

Přesně po měsíci, tj. 7. 12., nastala čtvrtá fáze. Zastíhla mne v Praze a odváděvala se od fáze třetí tím, že nádavkem k "operativě" se před dveřmi našeho pražského bytu, respektive v mezipatře, očitla dva uniformovaní policisté se stoíkem, dvěma židlemi a vysílačkou, kteří tam nepřetržitě hildádili. I to je úkaz dobré známý od dveří některých přátele; v mém případě se tento dohled běží od své ohvylejší podoby tím, že mě dveřní policisté zásadně nikoho nepouštějí do našeho bytu /i když zájmenoce o vpuštění samozřejmě legitimovali/ a mne nepouštějí naopak ven /zpravidla nevypouštěli ani mou ženu, to se pak změnilo/. Jen jednou mne ven pustili – nevím, zda osmylem nebo schválně, ale to mne krátce na to zase zatkl v bytě mého otce, kde jsem byl na návštěvě, odvezli domů a zase tam internovali. Zvláštností této fáze bylo, že jeden z dveřních policistů byl na nás hrubý: z něhož nic zazvonil například u našeho bytu a řekl mi: "Dnes dostaneš nakládkačku, vole, že se z toho posereš!" /Od této příhody jsem neovrátil dveře na chodbu a nepouštěl ženu ven, aniž jsem měl předem zajistěno přítomnost cívných svědků; tento hrubý dveřní policista si totiž na nás dovoloval zásadně jen v přítomnosti svého kolegy, nikdy před civilními osobami./

6 (Pátá fáze)

Po těch dnech, tj. 9. 12., jsme se se ženou rozhodli vrátit se na Hrádeček. Od lhotohoto dne dodnes trvá pátá fáze mého hildádání. Jevově se zprvu podobala první a druhé fázi: u příjezdu k našemu domu stál policejní vůz s dvěma uniformovanými policisty; dne 28. 12. byla jevová stránka mého zdejšího hildádila obhacena o nový fenomén: přímo proti našemu domu byl vystýlen zvláštní strážní domek na můstech nosach, vzdálen se podobající sovětskému Lunochodu. Policejní auto stojí na svém obvyklém místě, ale policisté se združí v tomto monstrózním tělese, odkud obzvlášť oba hlavní příslušníci k mému domu. Občas mají nepřetržitou službu, tedy ve dne i v noci /například v době svátků/, občas hildádají jen ve dne, tj. od osmi do sedmnácti hodin. Při závěrečném hildádilu jich bylo víc, sčítáno říči kolik, neboť nekterí, jak se zdá, pobývají v okolních lesích. Jejich zvyky:

a/ Nikoho nevpouštějí k nám do domu.

b/ Mne vypouštějí pouze na nákupy, případně na poštu.

Návštěvy či výlety mi nedovolují. Příliš procházky mi občas povolí, občas nikoliv /vždy se musí tázat rádce operačního důstojníka v Trutnově, který se musí tázat

telefonicky Krajské správy StB v Hradci Králové/. Někdy mi povolí procházet se pouze kolem domu, někdy mi dokonce sdělí, že smím dělat přes tůky až do okruhu deseti kilometrů.

c/ Při všechny myšlenky mimo dům mne sledují způsoby, které jsem popsal při popisu první fáze mého hildádání. Při pěších cestách za mnou bud chodí pěšky anebo – jdu-li po silnici – se těsně za mnou sunou svým autem.

d/ Někdy – zvláště je-li dohled zášlen přítomností dalších mužů – občas její naši dům /po našem soukromém pozemku/, dívají se nám do oken nebo postaví kolem domu tak, aby jim nic neuniklo /ta ostatně dělají i dříve, zvláště když bylo pékné počasí/.

7 (Chodník mých strážců a společenská odezva jejich činnosti)

V mém hildádilu se střídají zřejmě příslušníci VB z celého okresu, protože se tu objevují stále nové a nové tváře. Až na několik nepočítaných jedinců, vyznačujících se extrémní horlivostí, chovají se ke mně v rámci svého absurdního poslání celkem korektně, to znamená, že na mne nejsou hrubí, nedělají mi schvalnosti, neponizují mne atd., své povinnosti sice plní svědomitě, některý snadž se vycházíte se mnou v dobrém a při mém sledování po Trutnově, kam jezdívám na nákupy, se většinou snadž vět se mnou přátelská hovory a jíž vedle mne, aby to vypadalo prostě tak, že jdu spolu dva známi – jeden v uniformě a druhý bez – a nikoli jako to, čím to ve skutečnosti je. Věc, která by se ve velkoleposti ztratila, je ovšem v Trutnově a jeho okolí obecně známou regionální kuriozitou; v to mnoho každý, protože je něco, s čím se tento okres zřejmě ještě nesetkal. A z tisícero osobní zkušenosti i z mnoha zpráv, které ke mně proniknou, vím, že obyvatelstvo tuto činnost SNB příkře odsuzuje, povídá jí za směšnou a nedůstojnou, za plýtvání státními penězmi atd. Mohl bych popsat mnoho historek, které to dokumentují, ale neudělám to, abych někomu neublížil. Pokud vám, i samým příslušníkům SNB není tento jejich úkol příjemný, odpovíte jejich představám o poslání SNB, a říkejte nesou, že jím občané tuto jejich práci výčítají nebo že se jim jejich známi za ni posmívají.

8 (Další akce hradecké StB)

I když StB má svou početnou filiálu samozřejmě i v Trutnově, zdá se, že mé hildádilo, jakož i další zdejší policejní akce proti mé osobě, zdejší přímo Krajská správa StB v Hradci Králové. Její nejrozmanitější podniky, orientované proti mně, jduž za poslední léta do desítek a byly by náročnější na středně těhoucí knížku; zde se zmíním jen o některých "operacích" z poslední doby, o nichž vím. První z nich byl koaxiální kabel, zakopaný úměrně 10 cm pod zemí, který vedl z maringotky, umístěné asi 2 km od našeho domu, do jednoho stavení naší římsi, z něhož by byl hezký rozhled na naš dům. Mimo zvuku je tento kabel schopen přenášet i televizní obraz. Objevili ho lesní dělníci při práci. Ze nejde o dilo cizí rozvědky nebo podivinského jedince, naznačuje okolnost, že zmíněný dělník byl na zášis policejních orgánů okamžitě po svém objevu pescován na druhý konec okresu a lesní práce v blízkosti našeho domu byly s okamžitou platností z téhož popudu přerušeny. Druhým operací, nepoměrně horší, byla série výslechů, při nichž byl lidé, žijící v našem okolí, donuceni, aby s námi pěšinou jakékoli styky, včetně poskytování a přijímání nejběžnější občanské a lidské pomoci v krizových situacích. V horšich, jak známe, platí po této stránce poněkud jiná morálka než ve vnitřní zemi; lidé si tu vžijí všechny pomohají a bez této vzájemné pomoci se neobejdou; mají ji tak filhají v kruhu a je-li jim někým zakázána – navíc pomoci takových periferních výhružek, jakož že děti nebudo moci chodit do školy apod.

Co zбудuje: kolem stovky výborně udělaných knih, za něž by "tam", za Šumavou či za Dunajem /podle toho, z jaké se koukáte strany/ docela určitě platí-li zlatem; jenže holt nejsme za Šumavou či za Dunajem...

Zbude hromada, pro laika nepředstavitelná hromada práce, která musela být udělána o víkendech, dovolených a svátcích, po večerech a po nocích; hromada práce, kterou nikdo neviděl, protože proč by ji měl vidět, či nechtěl vidět, protože proč by ji měl chtít vidět. Zbude hromada marných účtenek za dodané knihy, které čtenáři dosud nezaplatili a ted už teprve ne, ted už jenom mánovou rukou. Zbude hromada účtu z tiskáren, které ti, kteří neznali víkendy, dovolené, svátky a podvečery v tichých restauracích, budou muset zaplatit, jinak by ze všeho byl soud; hráli celou dobu fair, věřili ve fair play až doposledka, tedy zaplatí. A zbude hromada křivých pohledů, závisti a pomluv, zlobných úvah o tom, "kdo si na všem mastí kapsu za naše, představte si, za NAŠE peníze!"; takového sykotu bylo vždycky kolem habaděj na rozdíl od otázek, zda ti lidé zavalení papírem nepotřebují s něčím pomocí, podat pomocnou ruku. A i ted, když je po všem, nějaký troubá nepochyběně řekne: "Nahrabali si už dost, tak jdou od válu..."

Další exilové nakladatelství zmizelo ze světa. A tečka.
Amen, chcete-li.

Jsme zlí? Proboha, snad ne. Snad jen nechápeme.

Současnost exilových nakladatelství knih a vydavatelství novin nás vrací do historie psaného slova napřed o sto, dvě stovky či ještě delší řadu let. Jako tehdy, i ted jde o to, zda se všechno dělá bez zájmu a pouze pro peníze - či z vnitřní potřeby, z lásky pro věc, s prominutím za to velké slovo. Tak jako tenkrát, i ted je to na výsledku znát. Docela jistě se systělo i kolem Krameriů, Havlíčků a Tylů, docela určitě i tenkrát leckdo nemohl do měsce loktem pro krejcar. Docela jistě se i tehdy vrácelo o tajných stájích za jejich domy, plných arabských plnokrevníků /značky Porsche či BMW/, o skříních napadených vzácným suknem a počtu domů, vlastněných překně za větrem, v Boleslaví nebo Kutné Hoře.

A když Havlíčka táhli do Brixenu, určitě tentýž člověk - blbci totiž neradí umírají, žijí věčně - vztekle prsknul: "Všechno je jen trik, už si nahrabal, ted chce nenápadně zmizet s mojím krejcarem..."

Po letech jsme snad uvěřili, jak to všechno bylo. že co ti lidé udělali, bylo strašně potřeba. A tak jsme jim postavili pomníky, ač když je nesli k hrobu, nebylo někdy na pořádnou raketu. Ti lidé pracovali pro věc, ne pro peníze, a na tom, co udělali, to bylo vidět. Živili se leckdy všelijak, aby krejcar zůstal pro knihy a noviny; bylo to v čase ohrožení světynosťi a díky jim, hlavně díky jim ten národ nezmizel.

I v exilu jsme ve stavu ohrožení. Některé státy, jinak demokratické a mílé, se nám snaží vzít naše kořeny. A i ty země, které naše tradice tolerují, ba dokonce vcelku upřímně podporují, by si v koutku duše oddechly, kdybychom vše hodili za hlavu a splynuli s davem. Ubyla by vážná starost, vážný problém, jistěže. Není důvod takovému skrytému přání nerozumět, nechápat. Ale ztratíme-li své jazykové, kulturní a historické souvislosti, co z nás zbude? Ztratíme jednu z největších hodnot, které máme pro sebe i své okolí. Budeme mít poštovní adresu, ale budeme tragikomické figurky odnikud. A vyjde-li se odnikud, je těžko někam dojít. Zmizelo další exilové nakladatelství. Dalo nám hodně? Dalo. Ale mohlo dát ještě mnohem víc.

Chápeme, co nás potkalo? Aspoň tušíme?

"Úvodník, který není úvodníkem" - PANORAMA 2/87

Upozorňujeme čtenáře, že se nejedná o Škvoreckých 68 PUBLISHERS z Toronto, ale jiné exilové nakladatelství, které nejmenujeme pro nepatrnu naději, že se snad informace ještě může ukázat nepřesnou - i když je taková šance prakticky nulová...

MAMINKY půvabných "náctiletých" dcer a zteplých synů - pamatuji na ty docela příjemné mravence v žaludeční krajině, na šustění spodniček, na rovnáč švů na nylonkách a neodborné nanášení "mejkapu" /jmenovalo se to tehdy Dermacol/?

VZPOMÍNÁTE na paní u piana a její... áá dva tří, áá dva tří, a vlnidné, leč pevné pokyny tanečního mistra ve smokingu: "Mladíku, neutírejte si nos do rukavice", nebo "...studente, nestěhujeťte kredenc, nýbrž vedete dámu!"

PAMATUJETE, jak vám při dámské volance na natupírováná škatule přebrala blondáka v tuzexové košili?

NEMĚLY by vaše děti mít stejně vzpomínky?

CO TAKHLE ČS. T A N E Č N Ě ??

Máte-li vy zájem, přemluvte diplomaticky své dcery a syny a oznamte to Keistům, Veselým nebo Našinců - a zítra se bude tančit všude!

RENT-A-GARDEDÁMA TESAŘOVÁ

Čechoslovák z JIŽNÍ AFRIKY
(37. lety), hledá k seznámení charakterní krajanku mezi 25 - 30 ti lety.
Zn: „PRETORIA“ do admin.
tohoto listu.

Starší ŠICÍ STROJ v dobrém stavu **KOUPÍM**. I manuál.
Tel. 012 - 3434449

PATRIX PINE

DŘEVĚNÝ NÁBYTEK ZA ROZUMNÉ CENY
KDE?

KINSLEY CENTRUM - PRETORIA

(roh Beatrix & Church St., proti hotelu
HOLIDAY INN)

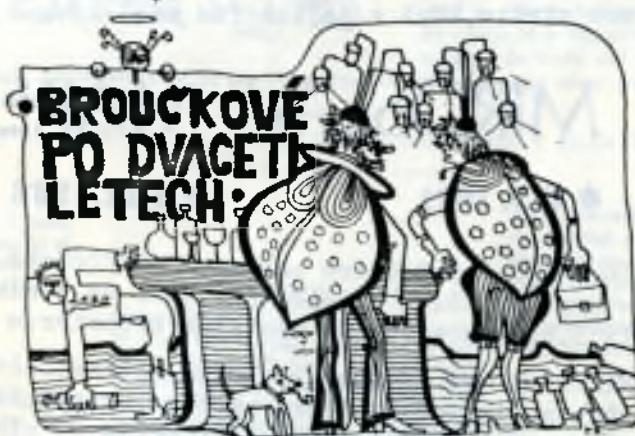
OTEVŘENO: 9 - 17 hod.
a večer 19 - 20 hod.

012 - 3417220, 442527

NA SHLEDANOU SE TĚŠÍ:

Honza

PILÍK

Napsal a hudbu, jakož i texty písni složil: KLIMEK /pan Karafiát promine/. Činkuji: Všichni ti, kteří se k tomu nechali přinutit, věčnou členové Čs. pěv. souboru /s lask. svolením příslušníků svých rodin - někdy i bez toho/. Scéna a výtvarní spolupráce: VESELÝ, SEMRADKUBÍČEK. Režie: SKUTIL. Techn. spolupráce: BEDNÁŘÍK.
Producent: KUBÍČEK.

Filmový záznam divadelního představení, které se hráli naši krajané v Jižní Africe je nyní k dispozici na videokazetách VHS i Beta všem těm, kteří ho z různých důvodů neshlédli v "živém" provedení.

Tříhodinové kazety jsou v prodeji, cena jedné kazety činí R - 40.00

Závazné objednávky přijímá Dr. V. Skutil /tel. č. 012 - 3421621 - večer/ nebo je možno objednat písemně na adresu Našince, P.O. Box 27713, Sunnyside 0132.

Sbohem, Mirdo!

Krajané z Kapského Města oznamují smutnou zprávu, že místní česká obec utrpěla nenahraditelnou a bolestnou ztrátu, když z jejich řad neočekávaně odešel pan

MIROSLAV MAREŠ

* 6.7.1921

† 1.12.1986

Zemřel v dopoledních hodinách v Grootské nemocnici v Kapském Městě a naposledy jsme se s ním rozloučili 3. prosince 1986 v městském krematoriu v Maitland.

Miroslav byl člověk se zlatým srdcem, obětavý přítel, překypující do poslední chvíle energií, životním optimismem a nezíštně pomáhající krajanům slovem i skutky. Odešel z tohoto světa, ale zůstane navždy zapsán v našich srdečích!

Budiž čest jeho památce!

...je skutečně pravda, že se v exilu vytváří směr k obnovení podivného státu Čechy a Morava, něco blízce podobného Protektorátu Böhmen und Mähren? Státu bez Slováků, pouze existujícího vedle samostatného Slovenského státu? Státu bez účastníků Slovenského národního povstání a bez demokratických tradic, za které toto povstání bojovalo?

Nejsem ani historik ani prorok, ale jsem Čechoslovák a zdá se mi, že mám právo k tomu říct svoje. Byl jsem na letošním sletu v Curychu - a to každopádně za svoje vlastní peníze. Jel jsem do Curychu s několikerym pověřením, mluvil jsem tam s řadou lidí z rozličných tábörů a účastnil se řady schůzí. Jedna z nich bylo jednání Československé obce legionářské v zahraničí. Jednali jsme o řadě záležitostí a jednou z nich byla také Česká světová unie. Na schůzí byli zástupci z Evropy, Spojených států, Austrálie a z Kanady, a problém České unie nám zabral necelých patnáct minut. Přece jen se ukazuje rozdíl, když o věci mluví bývalí vojáci.

Stanovisko k České Unii vypadá takto: My, legionáři, jsme bojovali za svobodné Československo. Vedle nás bojovali a umírali kamarádi z Čech, Moravy, Slezska, Slováci pravě tak jako Podkarpatskí Rusini. Bojovali jsme společný boj. Neuznáváme separaci, ať je to Slovenský stát nebo Böhmen und Mähren v České Unii.

Chápeme vývoj doby. Jestliže svoboda Československa bude v budoucnosti lépe zaručena v nějaké formě evropské federace, Spojených států evropských, s touto myšlenkou plně souhlasíme. Ale nikdy nebude podporovat dělení, drobení a štěpení Československa.

říci svoje, aby lidé nepodlehli nějakým výmyslům. Určitě na toto téma promluví i lidé povolanější než jsem já

(Karel Pálčík: Bude existovat Böhmen und Mähren v exilu ?, K-231 2/86)

V Jakutsku v SSSR byly 6. ledna zaznamenány extrémní mrazy 55 až 60 stupňů pod nulou. Tak nízké teploty tam byly naposled před 15ti lety.

POD DRÁTY na čs.-rakouské hranici se propařil koncem listopadu na svobodu 22letý Vladimír Vyhánák, aniž pohraničníci cokoliv zpozorovali. Útěk se mladému katolíkovi podařil díky intimní znalosti hranice: sloužil předtím dva roky jako výpomocný orgán celní služby.

Bily dům bledá náhradou za ředitelství ústřední zpravodajské služby (CIA) W. Caseyho, který se po operaci mozkového rakovinného nádoru zřejmě do své funkce již nevráti. Uvedla to americká televizní stanice ABC, podle níž Casey více než dva týdny po operaci není schopen chodit ani mluvit.

Tragickou stáříčkou zveřejnily nizozemské úřady o důsledcích požárování drog v hlavním městě Amsterdamu. Mluvčí městské rady uvedl, že nadměrnému požívání heroinu podlehlo kou ve městě 60 osob. V porovnání s rokem 1985 je to o 50 procent více.

V Maďarsku je nyní přes sedmdesát smíšených podniků se zahraniční kapitálovou účasti. Za poslední dva roky se jejich počet zdvojnásobil.

BOHOUŠOVA ODPOVĚDNA

Redakční poslíček Bohouš odpovídá na dopisy, dříve odhazované do koše.

Dotaz: Když jsem byl malý, otec přehýbaje mne přes koleno, říkával: "Kdo šetří rákoskou, nemiluje syna svého". Později jsem shlédl povinný školní fil, ve kterém Mašárenko hladil roštáky po oholených lebkách. Dnes mám čtrnáctiletého syna a dilema: "BÍT ČI NEBÍT?"

K.P. - Pretorie

Odpověď: Mlatte ho, dokud ho přepeřete.

Bohouš

oooooooooooo

Dotaz: Můj chlapec se velice dobře učí a školu má všeobecně v lásce. Poslední dobou však do školy nerad dochází, neboť ostatní chlapci ho stále pošťuchují a i jinak mu ubližují. Vysvětlil jsem synovi, že ti hoši jsou hlupáci, a že rozum vždy zvítězí nad sílou. Myslíte, že jsem udělal dobrě?

O.H. - Bloemfontein

Odpověď: Náramně pěkně jste mu to vysvětlil. Ted už zbývá jenom zapsat kluka na karate.

S úctou Bohumil

oooooooooooo

Dotaz: Syn si stěžuje, že ho učitel mlátí rákoskou za každou maličkost. Co s tím?

F.R. - Germiston

Odpověď: Nenápadně si učitele omrkňte. Je-li menší nežli vy, vysvětlete mu to sám. Je-li větší, napište stížnost ministru.

Bohouš

oooooooooooo

Abych nebyl obviněn ze SEXISMU, následuje dotaz, týkající se dcery.

Dotaz: Moje dcera z prvního manželství, zůstala po rozvodu mé první ženy s jejím druhým mužem u nevlastního otce. Když se potom on rozvedl se svou druhou ženou, zůstala dcera s nevlastní matkou. Rozvedl jsem se s svou druhou ženou a mám v úmyslu se oženit s nevlastní matkou své vlastní dcery. Stane se tak moje vlastní dcera mojí nevlastní dcerou?

S.Š. - Johannesburg

Odpověď: Jste si jistej, že byla vaši vlastní dcerou?

Úplně zblízka Bóža.

oooooooooooo

Jak jste si povšimli, dotazy se týkaly převážně potomstva. To nebyla náhoda, nýbrž záměr, abych na závěr mohl uplatnit tuto moudrost:

"OD STARÉHO VOLA UČI SE ORAT MLADŠÍ".

Iuvenalis.

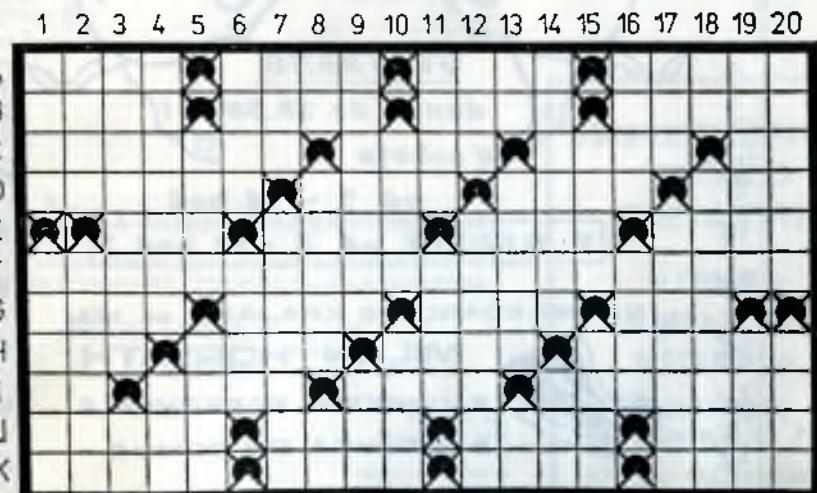
Vulkánní stavbou, která nejen zastupuje v ČSSR obdobu, bude Barrandovský most. Bude to... (viz Tajenku) — v každém směru bude mít 4 průhy s šírkou 42 a 55 metrů. Ve skutečnosti to budou vlastně dva stavěné odděleně mosty se společnými mostními pilíři. Dva z nich jsou v řece založeny na zhruba 260 mikropilířích v hloubce 14 metrů. Také mostní plocha je unikátní — 30 000 m², s 3,2 kilometru zpletí vozovek. K stavbě mostu přísluší dalších 80 objektů, znamenajících podchody, rampy, podpěrné zdi a podobu dalších množství průčelí. V roce 1983 se očekává první polovina mostu a zahájení provoz části středního okruhu základního komunikacního systému mezi pančířskou a chuchelskou radiálu. Bude znamenat rychlý průjezd Prahou na Strakonice a Plzeň. Barrandovský most bude celý dokončen do roku 1988.

VODOROVNĚ: A. Sladkovodní ryba; náš hudební skladatel; první housle; experiment — B. Italská reka; na onom místě; manství; osvědčení; — C. Upokojit; stálec; sibiřský veletoň; Evropan (slovensky); — D. Čálon; jemný líkér; přijemní; čínskovec krákoráni; — E. Kanadský hokejista; druh vepřového masa; znočka kosmetiky; severské mužské jméno. — F. Tajenka. — G. Operní píseň; životní síla; halková silice; latinsky „umění“. — H. Horninová drá na horských svazích; chlapecké jméno; holandský mluvčí Belgian; bezpečnostní trhavina. — I. Značka kilopondu; peněžní sou-

stava; rod; příslušník sekty nazáčků. — J. Vodní plocha mezi pevninami; dlouhá chvíle; pádové očíká; francouzské jméno. — K. Ocás spárkaté zvěře; umravní základ; výtažek z čerstvých lečivých bylin; příslušník malé jazykové skupiny v západní Evropě. — **SVISLE:** 1. Severské mužské jméno; časový předstih. — 2. Motorová vozidla; výbuch sopky. — 3. Příbradit (slovensky); název římské padesátky. — 4. Přesettování; užitková rostlina. — 5. Italské jméno; druh slehaného pokrnu. — 6. Hesla; bylina podobná heřmánku. — 7. Osobní jméno; kramník (slovensky). — 8. Předlož-

Unikátní stavba v Praze

ka; návesí; stará solmizační slábka. — 9. Způsob nabídky zboží; vztělné zájmeno. — 10. Rodné jméno básníka Vergilla; srstnatý povrch tkaniny. — 11. Lysina; zásobníky na syrové limy. — 12. Obyvatel starověké Récie; aspekty. — 13. Značka India; jednočlen: značka osmka. — 14. Umělá čálonická hmota; japonská lovkyňa perloředek. — 15. Čekatel na místo; trumf v kridl. — 16. Vdaná žena; jihomořský ptečvýkavec. — 17. Chlapecké jméno; menší dřevina. — 18. Předložka; droždi. — 19. Staroegyptský bůh (Osiris); korálový ostrov. — 20. Uboci; německy „břemeno“.

ČESKOSLOVENSKÉ ŘEZNICTVÍ
a LAHŮDKÁŘSTVÍ
v PRETORII

PARAGON BUTCHERY

505 Jorissen St. Sunnyside, Pretoria – Tel. 44-6634

V NEDĚLI od 8. - 12. hod. !

NA SHLEDANOU S KRAJANY se těší

MILAN HORVÁTH

- VÝHODNÉ PARKOVÁNÍ •
- DODÁVKA DO DOMU •

Salon Lili

HAIRDRESSER & BARBER

LILI SIMONIK

Authorised Salon

Tel.: 973-3018
After Hours 973-2279
Aero Centre
Bonaero Park

Za inserát užitečný
NAŠINEC
Ti bude vděčný!

Tel. (Home) 642-7904

Workshop
101 Nugget Street
cnr De Villiers

HANS PLUMBING

Domestic & Industrial Installation Maintenance

H. LEIMANN

PAGE BOY
331 3561 No. 970
Channel 2

WORKSHOP TEL.
011 - 230230

SIMONIK builders & design

ARCHITECTURAL & CIVIL ENGINEERING DESIGN
BUILDERS OF SHOW HOUSES, EXTENSIONS, PAVING, WALLS & POOLS

FRANK SIMONIK MIS.A.D.
M.I.S.A.C.E.T.
Proprietor

P.O. BOX 7361
BONAERO PARK
1622
TELEPHONE 973-2122
(Rex): 973-2279

REŠTAURÁCIA COFFEE BEAN

1-LYNNWOOD RIDGE Centre
LYNNWOOD Rd.
PRETORIA

Tel. 471438

»PRETORIA« GOLD CENTRE

● COINS ●

● MEDALS ●

● STAMPS ●

M.GOTTFRIED
202 Schoeman str PTA

Tel: 012-3237067-218338
byt: 446013

since

FOUNTAINS butchery

Řeznického jekých jest málo...
Vlastní výsek pravého měsa,
výrobu jekostních uzenin (špekáček,
VINNÉ KLOBÁSY aj.)
(NA OBJEDNÁVKU)

tel. 012-442731

COLYVAS CENTRE, RISSIK STR - PRETORIA.

● ZÁVĚSNÉ LUCERNY ●

● OZDOBNÉ OKENNÍ MŘÍŽE ●

● MALÉ I VELKÉ
BEZPEČNOSTNÍ
BRÁNY A DVEŘE
VŠEHO DRUHU ●

ZHOTOVÍ
A ZAINSTALUJE:

**PAVEL
KROUŽECKÝ**

18 Karnelian Rd.
CROYDON
Kempton Park

011- 9749493

3rd floor

GENERAL ACCIDENT Bldg.
110 Jorissen St.
BRAAMFONTEIN
JOHANNESBURG

POJIŠTĚNÍ VŠEHO
DRUHU VÁM ZPROSTŘEDKUJE
A OVĚRENÉ PŘEKLADY
DOKUMENTŮ VÁM UDĚLÁ

PETER FOUKAL

Insurance Consultant

P. O. BOX 17842
HILLBROW 2038
W (011) 339-5271
H (011) 802-6059

MYSLÍTE NA BUDÚCNOSŤ ?

*V investičných a majetkových
otázkach Vám odborne poradíme.*

Sprostredkujeme Vám:

nákup CENNÝCH PAPIEROV

uloženie peňazí vo ŠVAJCARSKU

kúpu pozemkov pre rodinné domy

v USA /na FLORIDE a i v iných štátoch/

a ich výstavbu.

**Máme pre Vás luxusné, komfortné APARTEMENTY
v tichej, krásnej morskej zátoke v južnom
ŠPANIELSKU, nedaleko MÁLAGY.**

A mnoho iných možností !

TERAZ JE ČAS !

Pište na adresu

REICHBERG A.G.
Seebahnstr. 177/181
CH 8036 ZURICH
Switzerland

*alebo telefongujte na číslo:
0941 - 1 - 2415101*

meine

Tel. (011) 6158963/4

AUTO *

MARKET

**PRODEJ
OJETÝCH
VOZŮ**

**Velký
výběr**

F. Machala

**roh Geldenhuis & Stanhope - MALVERN
JHB**

masinee

• ČASOPIS ČECHŮ A SLOVÁKŮ V JIŽNÍ AFRICE
• MAGAZINE FOR CZECHS AND SLOVAKS IN S.A.
• TYDOSKRIF VIR TJEDEEN EN SLOWAKE IN S.A.